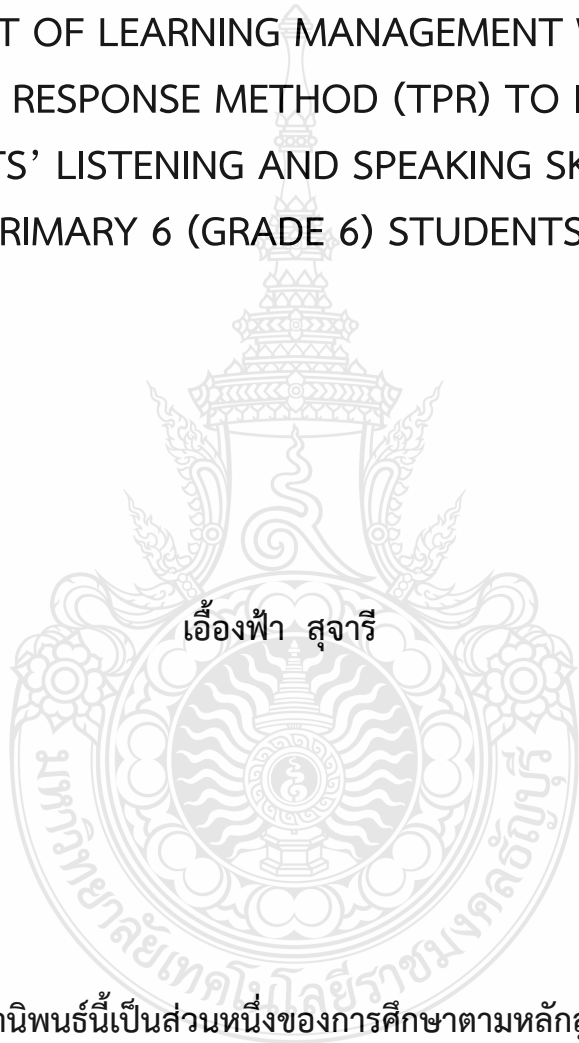

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

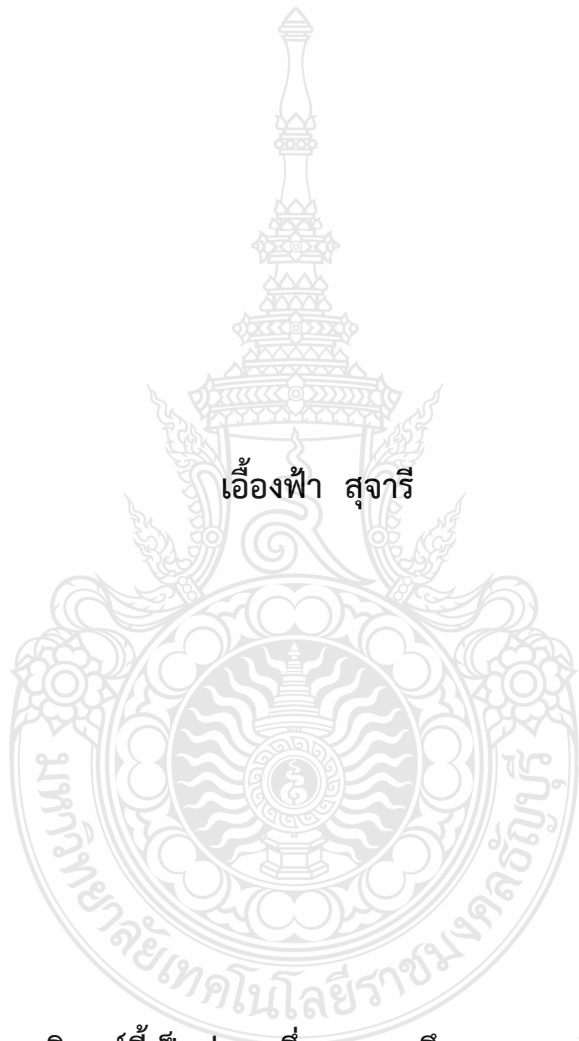
DEVELOPMENT OF LEARNING MANAGEMENT WITH TOTAL
PHYSICAL RESPONSE METHOD (TPR) TO IMPROVE
STUDENTS' LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF
PRIMARY 6 (GRADE 6) STUDENTS

เอื้องฟ้า สุจारी

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
(TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นงานวิจัยที่เกิดจากการค้นคว้าและวิจัย ขณะที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ใน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนั้น งานวิจัยในวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ถือเป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และข้อความต่าง ๆ ในวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีการคัดลอกหรือนำงานวิจัยของผู้อื่นมานำเสนอในชื่อของข้าพเจ้า

This thesis consists of research materials conducted at Faculty of Technical Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi and hence the copyright owner. I hereby certify that the thesis does not contain any forms of plagiarism.

.....

(..นางสาวเอื้องฟ้า สุจारी..)

COPYRIGHT © 2021

FACULTY OF TECHNICAL EDUCATIONAL

RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI

ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2564

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Development of Learning Management with Total Physical Response Method (TPR) to Improve Students' Listening and Speaking Skills of Primary 6 (Grade 6) Students

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวเอื้องฟ้า สุจारी

สาขาวิชา

การพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์พรภิรมย์ หลงทรัพย์, ปร.ด.

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสริน เจริมไธสง, ค.ด.

ปีการศึกษา

2564

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมชัย ศรีนอก, พร.ด.)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

..... กรรมการ

(อาจารย์สายพิน สิริรักษ์, ค.ด.)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสริน เจริมไธสง, ค.ด.)

..... กรรมการ

(อาจารย์พรภิรมย์ หลงทรัพย์, ปร.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล, ค.อ.ม.)

วันที่...29...เดือน...มิถุนายน...พ.ศ. 2565...

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวเอื้องฟ้า สุจารี
สาขาวิชา	การพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์พรภริมย์ หลงทรัพย์, ปร.ด.
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สริน เจริมไธสง, ค.ด.
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และ 2) ศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองปัทม์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้อง รวม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน และแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Thesis Title	Development of Learning Management with Total Physical Response Method (TPR) to Improve Students' Listening and Speaking Skills of Primary 6 (Grade 6) Students
Name - Surname	Miss Auengfa Sujaree
Program	Curriculum Development and Instructional Innovation
Thesis Advisor	Mr. Pornpirom Lhongsap, Ph.D.
Thesis Co-advisor	Assistant Professor Rossarin Jermtaisong, Ph.D.
Academic Year	2021

ABSTRACT

The objectives of this research were to study: 1) English listening skills of Primary 6 (Grade 6) students who were taught by total physical response method (TPR) and 2) English speaking skills of Primary 6 (Grade 6) students who were taught by total physical response method (TPR).

The samples for this study were 30 students studying in Primary 6 in the second semester of 2021 academic year at Klongpaklak school. The research instruments were: 1) four English lesson plans with Total Physical Response method (TPR) for Primary 6 students and 2) 40 items of English listening and speaking skills test. The data were analyzed by using mean, standard deviation, and t-test.

The research results showed that: 1) students who were taught with Total Physical Response method (TPR) had higher English listening skills than before learning at the statistical significance level of .05 and 2) students who were taught with Total Physical Response method (TPR) had higher English speaking skills than before learning at the statistical significance level of .05.

Keywords: total physical response method, english listening skills, english speaking skills

กิตติกรรมประกาศ

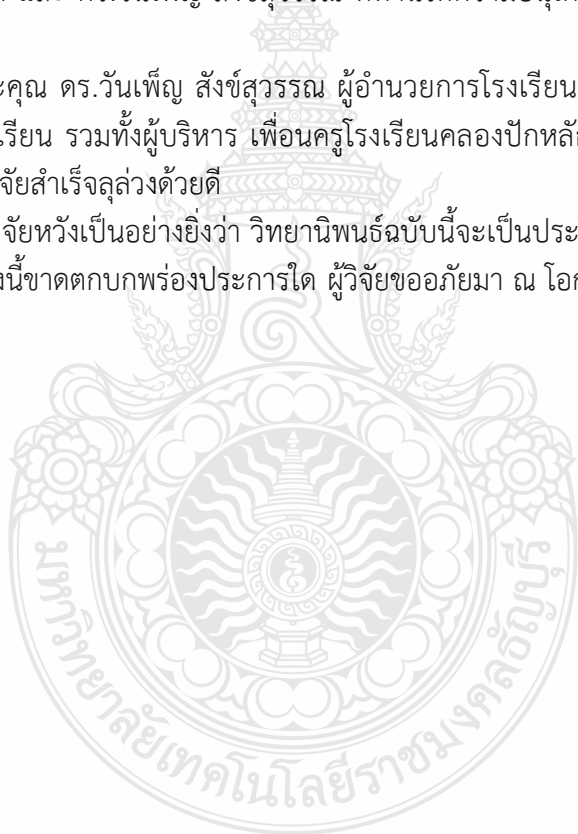
การศึกษาวិทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร.พรภิรมย์ หลงทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนา และติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดตลอดมาจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก ประธานกรรมการสอบ และกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสริน เจิมไธสง ดร.สายพิน สีหรัักษ์ และ ดร.พรภิรมย์ หลงทรัพย์ ที่ได้ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละ เวลามาเป็นคณะกรรมการการสอบครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล ดร.อมรศรี แสงส่องฟ้า และ ดร.วันเพ็ญ สังข์สุวรรณ ที่ท่านให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ เครื่องมือที่ใช้วิจัย

ขอขอบพระคุณ ดร.วันเพ็ญ สังข์สุวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองปึกหลัก ที่อนุญาตให้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับนักเรียน รวมทั้งผู้บริหาร เพื่อนครูโรงเรียนคลองปึกหลัก ที่ประสานงานในการเก็บ รวบรวมข้อมูลงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ศึกษาค้นคว้า และหากการวิจัยในครั้งนี้ขาดตกบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ โอกาสนี้

เอื้องฟ้า สุจารี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	10
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	12
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	12
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	12
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	13
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	15
2.2 ทักษะการฟัง.....	18
2.3 ทักษะการพูด.....	20
2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR).....	27
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
3.1 แบบแผนการทดลอง.....	37
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และขอเสนอแนะ.....	47
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	47
5.2 การอภิปรายผล.....	48
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	50
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก - รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย.....	56
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	57
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยและเก็บข้อมูล.....	60
ภาคผนวก ข การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	61
ภาคผนวก ค แผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR).....	81
ประวัติผู้เขียน.....	102

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลอง (Pretest – Posttest Design).....	37
ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	45
ตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน.....	45

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	หน้า 15
--------------------------------------	------------

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งมนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์มีภาษาและวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ภาษาเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งในการพัฒนาความก้าวหน้าของมนุษย์ทุกชนชาติ (อรุณี วิริยะจิตรรา, 2554, น.7) หากกล่าวถึงภาษาที่มีผู้ใช้งานมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ เรียกได้ว่าเป็นภาษาสากล เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารหาความรู้และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมโลก โดยองค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ ตำรา เอกสารต่างๆ ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ หากจะจัดการเรียนการสอนโดยการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้มีคุณภาพและพัฒนาทักษะกับศักยภาพด้านต่างๆ เพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขันระดับเวทีโลก จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนแนวทางใหม่ทั้งระบบ เพื่อยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะ อีกทั้งยังเป็นการเตรียมพร้อมให้กับผู้เรียนเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอีกด้วย (สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ, 2558, น.1-18)

การสื่อสารภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นศาสตร์สำคัญศาสตร์หนึ่ง ซึ่งในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การถ่ายทอดแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมภาษาซึ่งกันและกัน ทั่วโลกนั้นใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามทุกชนชาติยังคงรักษาวัฒนธรรมเอกลักษณ์ทางภาษาเพื่อคงความเป็นชาติตนเองไว้ รวมถึงประเทศไทยด้วย ในการจัดการศึกษาของประเทศไทยได้กำหนดให้ประชากรในวัยเรียนได้ศึกษาเล่าเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารกับคนต่างชาติ ร่วมกับการศึกษาภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาหลักของชาติไว้ใช้สื่อสารกันภายในประเทศ และใช้ภาษาอังกฤษไว้สื่อสารกับคนต่างชาติ (วรวรรณ ศรียาภิชัย; กรรณิการ์ รักษา และ คะเน็งนิจ สีลรักษ์, 2553, น.36-50)

จากการศึกษาพบว่า การจัดประสบการณ์เรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของประเทศไทยในระดับประถมศึกษาชั้นยังไม่บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียน มีหลายปัจจัย ครูผู้สอนขาดทักษะสำคัญหลายประการ และเทคนิค วิธีการ อีกทั้งไม่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเนื้อหาที่สอน ไม่เน้นทักษะการพูดและการฟัง รวมทั้งผู้เรียนขาดความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ขาดความกระตือรือร้น ทั้งนี้อาจเกิดจากชั่วโมงการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษน้อยจนเกินไป ขาดความต่อเนื่อง มีโอกาสฝึกฝนน้อย ส่งผลต่อเป้าหมายของการเรียนรู้ ขาดความเชื่อมั่นในด้านการพูด ด้านการฟัง (ภัทราวดี ปันติ, 2558, น.2) ทั้งนี้อาจเกิดจากขนาดของสถานศึกษาส่วนใหญ่ของประเทศไทยเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนครูผู้สอนน้อย ตามอัตรากำลังที่ ก.ค.ศ. กำหนด และมีภาระหน้าที่หลากหลาย อีกทั้งผู้สอนบางคนไม่ได้สำเร็จการศึกษาตรงตามคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ จึงส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ขาดประสิทธิภาพด้านการสอนภาษาอังกฤษ และควรจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และ

การเขียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายตามหลักสูตร และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างแท้จริง แต่กระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของระดับชั้นประถมศึกษาเป็น ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนจะต้องเตรียมความพร้อมทักษะด้านต่างๆ ซึ่งเป็นระยะเริ่มแรกที่ สำคัญที่สุดของช่วงวัยการเรียนรู้ เนื่องจากเด็กวัยนี้มักจะมีความสนใจ ใฝ่รู้ เป็นมาตรการพัฒนาผู้เรียน และสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ตามความเหมาะสมของช่วงวัย ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรเน้นความสามารถการพูด และด้านการฟังเป็นเบื้องต้น (บัญญัติ อึ้งสกุล, 2545, น.53)

จากรายงานการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน คลองปักหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2563 พบว่า ผลการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผู้เรียนเข้าทดสอบ จำนวน 35 คน มีค่าเฉลี่ย (Mean) ผลคะแนนระดับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 51.21 จะเห็นได้ว่าโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อ เปรียบเทียบผลคะแนนระดับจังหวัดจะมีค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ 57.22 และผลคะแนนระดับประเทศ จะมีค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ 43.55 ซึ่งยังต่ำกว่าครึ่ง เมื่อพิจารณาในมาตรฐานการเรียนรู้ 1.3 การนำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน พบว่า ผลคะแนน ระดับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ 76.95 ผลคะแนนระดับจังหวัดจะมีค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ 52.21 และผลคะแนนระดับประเทศมีค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ 45.83 (วิชาการโรงเรียนคลองปักหลัก, 2563)

อย่างไรก็ตามการจัดการประสบการณ์เรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนต้องแสวงหาแนวทางออก ทางเลือกและโอกาส รวมถึงเทคนิครูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ด้วยวิธีการใหม่ๆ ในการจัดการ ประสบการณ์เรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันการจัดการประสบการณ์เรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนพบว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารมีจุดประสงค์หลัก คือ การลงมือปฏิบัติการทางภาษา จากการแสดงออกด้วยท่าทางตามสถานการณ์ต่างๆ อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นสร้างสิ่งเร้าดึงดูดความสนใจ ให้ผู้เรียน และร่วมมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีมทั้งในบทบาทผู้นำและผู้ตาม รวมถึง การสรุปบทเรียนที่ได้จากการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ จากบทบาทสมมุติดังกล่าวผู้เรียนสามารถ นำไปใช้ได้จริงตามสถานการณ์ต่างๆ ของวิถีชีวิตของผู้เรียน ในการแก้ปัญหาทักษะความสามารถในการ ฝึกพูดภาษาอังกฤษตามช่วงวัยของผู้เรียน คือ การจัดการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ประกอบตามสถานการณ์ บทความ หรือประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนตามช่วงวัย มีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ ผู้เรียนได้แสดงออกได้เต็มที่ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านต่างๆ (อัญธิกา ศรีชะตา, 2549, น.3) ซึ่งสอดคล้อง กับ สิริลักษณ์ เพ็ญกาญจน์ (2531, น.3) กล่าวว่า ทักษะที่ทำให้สำคัญยิ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการ เรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ คือ ทักษะการฟัง พูด ดังนั้น การจัดการประสบการณ์เรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ จึงควรเริ่มจากการฝึกทักษะด้านการฟัง ด้านการพูด เป็นการช่วยผู้เรียนสื่อสารได้อย่างถูกต้องแล้ว อีกทั้ง ยังเป็นพื้นฐานหลักที่จะนำไปสู่การฝึกทักษะด้านการอ่านและด้านการเขียนด้วย ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้อง ใช้รูปแบบการสอนโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการเน้นความรู้ ความเข้าใจ (Asher, 1982, p.34) ใน การฝึกและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารในระดับต้น โดยหลักการสำคัญในการรูปแบบ วิธีการสอนโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการสอนภาษาที่ 2 เน้นด้านความรู้และด้านความเข้าใจใน เนื้อหา และเป็นวิธีการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน รูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้โดยวิธีการดังกล่าวเป็น

ทักษะด้านการฟังควรมาก่อนทักษะด้านการพูดกับข้อความหรือประโยคต่างๆ ในบทความ และทักษะด้านการฟัง คือ ทักษะเบื้องต้นที่ทำให้เด็กเกิดความพร้อมในการเรียนรู้

จากการค้นคว้าความเป็นมา รวมถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจจะนำแนววิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

1.2.2 เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น คือ

(1.1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวม 4 แผน จำนวน 8 ชั่วโมง

(1.2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ รวม 40 ข้อ (แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง 20 ข้อ และแบบทดสอบวัดทักษะการพูด 20 ข้อ)

2) ตัวแปรตาม คือ

(2.1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

(2.2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1.4.3 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง The place we go ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.4.4 ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 สัปดาห์ รวม 8 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง

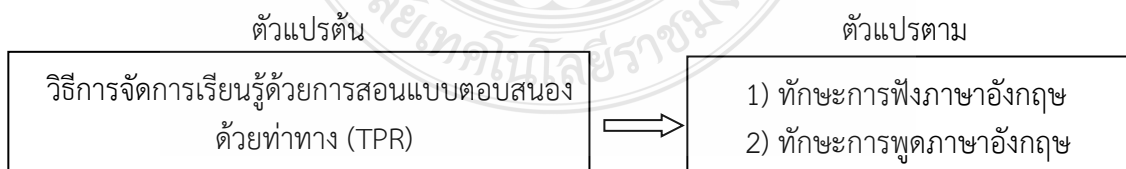
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของผู้เรียน เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรือสิ่งที่ผู้เรียนได้ยิน และแสดงการกระทำโดยการพูดเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ และปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง โดยมีการใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เข้ามาประเมินด้วย

1.5.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หมายถึง การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่มุ่งเน้นความสามารถของทักษะการสื่อสารด้านการฟังและพูดอย่างเข้าใจและถูกต้อง โดยผู้เรียนนั้นเป็นผู้เลียนแบบการกระทำของผู้สอน เพื่อการปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง โดยมีขั้นตอนตามแนวคิดของ Asher (1982) ดังนี้

- 1) ชี้นำและทบทวนบทเรียน
- 2) ชี้นำปฏิบัติ
- 3) ชี้นำทดสอบการปฏิบัติ และให้ข้อมูลแบบย้อนกลับ
- 4) ชี้นำทำแบบฝึกหัด

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 เป็นแนวทางในการพัฒนาและจัดกิจกรรมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาสาระจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวบรวมได้ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 - 2.1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 2.1.2 หลักสูตรสถานศึกษารายวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
- 2.2 ทักษะการฟัง
 - 2.2.1 ความหมายของการฟัง
 - 2.2.2 หลักการสอนทักษะการฟัง
 - 2.2.3 การวัดและการประเมินผลการฟัง
- 2.3 ทักษะการพูด
 - 2.3.1 ความหมายของการพูด
 - 2.3.2 หลักการสอนทักษะการพูด
 - 2.3.3 การสร้างแบบประเมินทักษะการพูด
- 2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
 - 2.4.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.4.2 หลักการของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.4.3 ขั้นตอนการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.4.4 กลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.4.5 ประโยชน์ของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.4.6 การสร้างกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงข้อความ บทกลอนสั้นๆ และประโยค ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัดที่ 3 ระบุหรือวาดภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาและนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดหรือเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัดที่ 2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่ายๆ

ตัวชี้วัดที่ 3 พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัดที่ 5 ได้แก่วัด และเขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัดที่ 2 ตอบคำถามและบอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัดที่ 3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 1 บอกความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด
ต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ
และภาษาไทย

ตัวชี้วัดที่ 2 บอกความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของ
เจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดที่ 1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอ
ด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ
สังคม

ตัวชี้วัดที่ 1 ฟัง พูด และอ่าน เขียน ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และ
สถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การ
ประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยสรุป
ความหมายได้ว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาตนเองและเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ และมุ่งหวังให้
ผู้เรียนอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข

2.1.2 หลักสูตรสถานศึกษารายวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขต
ประเวศ กรุงเทพมหานคร

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา อ 16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จำนวน 80 ชั่วโมง

ผู้เรียนเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่อ่านและฟังในการทำกิจกรรม เช่น การเล่นเกม การประดิษฐ์ หรือการทำอาหาร อ่านออกเสียง บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่านประโยค บทสนทนา เรื่องเล่า บทความ บทกลอนสั้นๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน

ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง นันทนาการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) พูดและเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ในการทักทาย ขอบคุณ กล่าวลา ขอโทษ การพูดแทรกอย่างสุภาพ พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวของตนเอง เพื่อน ครอบครัว แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานฉลองเทศกาล วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาได้

เข้าร่วมกิจกรรมทางประเพณีวัฒนธรรมและภาษาตามความสนใจ บอกความแตกต่างและความเหมือนในการออกเสียงประโยครูปแบบชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และการลำดับคำตามหลักไวยากรณ์โครงสร้างประโยคของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างงานประเพณี เทศกาล และงานฉลอง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย นำเสนอข้อมูลด้วยการพูดและการเขียนจากการ ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น บอกชื่อขนมไทยในท้องถิ่น เช่น ข้าวต้มมัด ขนมกล้วย ตะโก้ เป็นต้น และอันตรายจากขยะประเภทต่างๆ และน้ำเสียที่ปล่อยจากครัวเรือนที่พบในคลองปึกหลัก ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามเรื่องราวที่เกิดขึ้นในโรงเรียน หรือห้องเรียน และใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย มีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่าและประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

รหัสมาตรฐาน / ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4

ต 1.2 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5

ต 1.3 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3

ต 2.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3

ต 2.2 ป.6/1 ป.6/2

ต 3.1 ป.6/1

ต 4.1 ป.6/1

ต 4.2 ป.6/1

รวม 20 ตัวชี้วัด

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นส่วนช่วยสำคัญที่จะฝึกทักษะด้านการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ อันจะนำไปสู่การประกอบวิชาชีพในอนาคต ทั้งสืบค้นข้อมูล อีกทั้งเป็นการต่อยอดการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นในลำดับต่อไป และมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของต่างชาติ มีความคิดสร้างสรรค์และสามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ทักษะการฟัง

2.2.1 ความหมายของการฟัง

นักวิชาการได้สรุปความหมายของการฟัง ดังต่อไปนี้

Widdowson (1983, pp.59-60) กล่าวว่า การฟัง คือ การเข้าใจประโยคซึ่งมีความสอดคล้องกับประโยคอื่นๆ ได้ และประโยคนั้นมีหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร การฟังลักษณะนี้ผู้ฟังจะจำแต่เรื่องที่ตรงกับเนื้อหาของการฟัง

Krashen (1983, pp.79-98) กล่าวว่า การฟัง คือ การอธิบายความให้ผู้ฟัง โดยป้อนปัจจัยเข้า เช่น การรับรู้ด้วยลักษณะท่าทาง คือ ครูผู้สอนออกคำสั่งหรือบอกแนวทางให้ผู้เรียนเข้าใจ และปฏิบัติตามคำสั่ง

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) กล่าวว่า การฟัง คือ ความตั้งใจรับฟังเสียงด้วยหูและทำตามคำพูด

รุ่งพนอ รักอยู่ (2559) กล่าวว่า การฟัง คือ เป็นทักษะที่เกิดขึ้นก่อนทักษะด้านการพูด การสนทนาจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้รับสารต้องเข้าใจสารจากผู้ส่งสารสื่อสารออกมาได้อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่า การฟัง คือ ปัจจัยนำเข้าที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง เมื่อผู้ฟังเข้าใจประโยคก็ช่วยให้แสดงหรือปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

2.2.2 หลักการสอนทักษะด้านการฟัง

การฟังเป็นทักษะรับสารที่สำคัญ ซึ่งมีการเสนอหลักการสอนทักษะการฟังไว้ ดังนี้

วิภาดา ประสานทรัพย์ (2542, น.60) แบ่งขั้นตอนการสอนทักษะการฟังออกเป็น 2 กิจกรรม ได้แก่

1) การดำเนินการเพื่อการรับรู้ คือ การสอนให้ผู้เรียนฟังความแตกต่างเสียงแต่ละตัวของพยัญชนะหรือสระ และฟังระดับเสียงต่ำ เสียงสูงของประโยค

2) กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

(2.1) การดำเนินการก่อนการฟัง (Pre-listening activities) โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมก่อนที่จะฟังเรื่องจริงของเนื้อหาที่จะสอน โดยให้ผู้เรียนรู้ความหมายเกี่ยวกับคำศัพท์ก่อนและเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เทคนิคของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ก่อนการฟัง คือ การคาดการณ์เหตุการณ์ต่างๆ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้เดิมของตนเองมาเป็นพื้นฐานในการเดาคำศัพท์ และสถานการณ์ล่วงหน้าที่จะพบในเนื้อเรื่องที่ฟัง โดยอาศัยชื่อเรื่อง และรูปภาพ เป็นต้น

(2.2) กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-listening activities) มีจุดประสงค์ให้ผู้ฟังว่าฟังเพื่ออะไร ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังเรื่องราวที่เตรียมมา โดยการเปิดแผ่นบันทึกเสียงให้ผู้เรียนฟังหลายๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้ศึกษารับสารเข้าใจสารมากยิ่งขึ้น

(2.3) การดำเนินการหลังการฟัง (Post-listening activities) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยผู้เรียนสามารถแบ่งกลุ่มหรือจับคู่ ฝึกการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง หรือกำหนดกิจกรรมต่างๆ ที่นอกเหนือจากเนื้อเรื่องที่ฟัง เช่น การเขียนเรียงความ

ให้ผู้เรียนเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรือการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาและกล้าแสดงออกมากขึ้น

กุศยา แสงเดช (2548, น.133) ได้จัดกิจกรรมเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ชี้นำเข้าสู่การฟัง เริ่มจากครูผู้สอนควรให้เนื้อหาและข้อมูลก่อน ผู้เรียนจึงสามารถคาดเดาเนื้อเรื่องได้ ทำให้ผู้ศึกษามองเห็นภาพและคาดการณ์เหตุการณ์ได้อย่างเข้าใจ

2) ขั้นระหว่างการสอนการฟัง เพื่อให้ผู้ศึกษารับรู้สารจากการฟัง ผู้สอนให้ผู้ศึกษาตั้งใจฟังเรื่องนั้นๆ แล้วให้ผู้ศึกษาปฏิบัติตามระหว่างที่ฟัง เป็นการฝึกทักษะให้ผู้ศึกษารับสารอย่างเข้าใจในเนื้อหาเหตุการณ์ที่ฟังมากกว่าเดิม

3) ขั้นหลังการฟัง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาหลังจากที่ฟังเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วสามารถแสดงออกมาได้ชัดเจนตรงประเด็น

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น.150) มีกระบวนการดำเนินการออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การดำเนินการก่อนฟัง มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในเรื่องที่ฟัง ดึงดูดความสนใจ ทำให้วิธีการฟังของผู้เรียนง่ายมากขึ้น

2) การดำเนินการระหว่างฟัง มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำในสิ่งที่ได้ฟังระหว่างฟัง หรือทำทันทีเมื่อฟังเนื้อเรื่องเสร็จสิ้น

3) การดำเนินการหลังฟัง เป็นกระบวนการที่จัดให้ผู้ศึกษาได้ตอบสารจากการที่ได้รับสาร สามารถคิดเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทางภาษาที่พบในข้อความ และให้ผู้ศึกษาบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่รับสาร เขียนสรุป ตอบคำถาม และแสดงบทบาทสมมติได้

Helgesen et al. (2007, p.9) ได้แบ่งกิจกรรมไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนการฟัง (pre-listening) เป็นกิจกรรมเพื่อเตรียมพร้อมด้านความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ศึกษา พร้อมทั้งรับความรู้ใหม่ๆ เช่น การสอนหลักไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เตรียมไว้

2) ขั้นการปฏิบัติภาระงานฟัง (listening task) เป็นกระบวนการที่ผู้จัดประสบการณ์เรียนรู้มีเป้าหมายให้ผู้ศึกษาปฏิบัติการจากสารที่ได้รับฟังได้ อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3) ขั้นหลังฟัง (post-listening) เป็นกิจกรรมเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องการฟัง โดยการใช้คำถามแก่ผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบร่วมกัน

จากที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า หลักการสอนทักษะการฟัง มีกระบวนการดำเนินการสามขั้นตอน คือ การดำเนินการก่อนการรับฟังสาร เป็นการเตรียมพร้อมก่อนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ การดำเนินการระหว่างรับฟังสาร และการดำเนินการหลังรับฟังสาร เป็นกิจกรรมเพื่อทดสอบความเข้าใจในการรับฟังสารของผู้ศึกษา

2.2.3 การวัดและการประเมินผลการฟัง

การวัดและการประเมินผลการฟังจะพิจารณาจากเนื้อหา รูปแบบ และเกณฑ์ในการประเมิน โดยมีนักวิชาการให้แนวทางและความหมาย ดังนี้

Habbard (1983, p.2630) ได้สรุปการประเมินผลการฟังไว้ 2 แบบ ได้แก่

1) การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening test) เป็นการตรวจสอบการรับฟังสาร และจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น การตรวจสอบทดลองการจำแนกเสียงต่างๆ โดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและประโยค การฟังเสียงเน้นหนักในคำและในประโยค และการฟังระดับสูงต่ำในประโยค

2) การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test) คือ การตรวจสอบความเข้าใจในการรับฟังสาร เป็นวิธีวัดทักษะความสามารถในการเข้าใจสารที่ได้ยินมา เช่น ตอบคำถามจากจากสารที่รับฟังมาหรือดำเนินการตามคำสั่งที่ได้ยิน เป็นต้น ตรวจสอบความเข้าใจในการรับฟังสารสรุปได้ ดังนี้ (1) รับฟังสารรวดเดียวจบ หลังจากนั้นผู้เรียนบอกว่าจากข้อความที่ได้ฟังผิดหรือถูก (2) ฟังข้อความครั้งเดียว จบแล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคำถามและคำตอบที่กำหนดให้ (3) ฟังข้อความเสร็จแล้วสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้นๆ (4) กำหนดแผนที่เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน พร้อมทั้งบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ เช่น จุดเริ่มต้นจากเมืองไปยังร้านค้า หรือสวนสาธารณะ (5) ฟังข้อมูลเรื่องต่างๆ เช่น หมายเลขของนักกีฬาทีมฟุตบอล ราคาของสิ่งของ อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาคในประเทศไทย เป็นต้น (6) สามารถสรุปสารที่ได้รับฟังมา ผู้เรียนสมมติและสร้างสถานการณ์ต่างๆ (7) การให้บอกคำศัพท์ให้ผู้เรียนเขียนตาม แต่เดิมใช้กับภาษาของแต่ละชนชาติเพื่อตรวจสอบดูการใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และสะกดได้ถูกต้องหรือไม่ (8) การจดบันทึกซึ่งควรใช้กับผู้เรียนในระดับสูง

Cohen (1994, p.257) ได้ให้แนวทางว่า วิธีการวัดผลการฟังมีหลายรูปแบบ ผู้จัดประสบการณ์เรียนรู้เลือกรูปแบบวิธีที่เหมาะสมกับผู้ศึกษา คือ 1) ฟังเพื่อแยกเสียง เป็นการตรวจสอบเพื่อแยกประเภทของเสียงที่มีแตกต่างกัน 2) ฟังเพื่อแยกไวยากรณ์ เป็นการฟังเนื้อเรื่องเพื่อแยกแยะไวยากรณ์ให้ถูกตามหลัก 3) ฟังคำศัพท์ เพื่อสามารถปฏิบัติทำตามสิ่งที่ฟังได้ถูกต้อง 4) ฟังเพื่อความเข้าใจ เป็นการฟังเพื่อทดสอบความรู้และความเข้าใจของเรื่อง

ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, น.80) กล่าวว่า การตรวจสอบการรับฟังสารก่อนทักษะด้านการพูด ขั้นแรกควรเริ่มฝึกให้ผู้ศึกษาฟังคำศัพท์และเขียนข้อความที่สั้นกระชับ มีลักษณะของคำศัพท์ค่อนข้างง่ายก่อนเพื่อนำไปสู่การคาดเดาความหมาย วิธีที่ได้ผลที่สุด คือ ระยะเวลาที่พูดผู้สอนใช้สื่อบัตรภาพประกอบ ขั้นสุดท้ายผู้เรียนตอบคำถามประโยคง่ายๆ สั้นๆ

การประเมินผลทักษะด้านการรับฟังสาร คือ ผู้รับฟังสารสามารถสรุป โดยการแสดงท่าทาง และตอบคำถามได้หลังจากรับข้อมูลจากการได้ฟังหรือได้ยิน หากรับฟังสารหรือข้อความได้ชัดเจนก็สามารถมีทักษะด้านการพูดได้อย่างถูกต้องเช่นกัน

2.3 ทักษะการพูด

2.3.1 ความหมายของการพูด

Burns & Joyce (2005, pp.8-9) กล่าวถึงการพูดไว้ว่า เป็นกระบวนการรับส่งข้อมูลของบุคคลระหว่างผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร รูปแบบของความหมายขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการพูด สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม

Valette (2009, p.80); Tsitsopoulo (2009, p.56) & Widdowson (2009, pp.59-60) กล่าวถึงการพูดไว้ว่า เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาทของผู้รับฟังสารกับผู้พูดสาร การพูดสื่อสารในเรื่องที่ดีทำให้ผู้รับฟังสารเข้าใจสิ่งที่พูดมากขึ้น

ชัยยา เปรมภักดี (2557, น.18) กล่าวถึงการพูดไว้ว่า เป็นวิธีสื่อสารแนวคิดและสิ่งที่รู้สึก ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้น้ำเสียงหรือคำพูด ผู้พูดต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ เสียง และไวยากรณ์จึงจะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2557, น.12) กล่าวถึงการพูดไว้ว่า เป็นการใช้น้ำเสียงและพฤติกรรมในการถ่ายทอดแนวคิด และสิ่งที่รู้สึก และสิ่งที่ผู้ส่งสารและรับฟังสารส่งถึงกันอย่างมีประสิทธิภาพ การพูดจึงต้องมี 1) ผู้พูด และผู้ฟัง 2) มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการพูด 3) มีเนื้อหาสาระ 4) มีเครื่องมือในการสื่อสารช่วยอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น

อิทธิพล เหล็กกล้า (2558, น.28) กล่าวถึงการพูดไว้ว่า คำพูดเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป ซึ่งทักษะด้านการพูดเมื่อมีการส่งสำเนียงและจัดเรียงในลักษณะที่เหมาะสมและสอดคล้องกัน

วีรวรรณ ราโช (2561, น.27) กล่าวถึงการพูดไว้ว่า เป็นการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อสื่อสารข้อมูลระหว่างบุคคล จำเป็นอย่างยิ่งที่คนพูดควรสื่อสารทั้งความรู้สึก และความคิดของตนไปยังผู้ฟังได้อย่างชัดเจนเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง และการเลือกพูดด้วยคำพูดที่ไพเราะ น้ำเสียงที่นุ่มนวล รวมทั้งลักษณะท่าทางที่แสดงออกให้เหมาะสมกับโอกาสต่างๆ ควรคำนึงถึงมารยาทในการพูดให้ถูกต้องตามขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมทางสังคมด้วย

การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสิทธิภาพของการพูดที่ดี ประกอบไปด้วยบุคคลมากกว่าสองบุคคลขึ้นไป เป็นการถ่ายทอดความต้องการของผู้พูดผ่านความคิด ความรู้สึกให้ผู้ฟังรับรู้ โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง หรือลักษณะกิริยาที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ อย่างถูกต้อง

2.3.2 หลักการสอนทักษะการพูด

มีนักวิชาการศึกษาได้เสนอหลักการสอนทักษะการพูด ดังนี้

Finocchiaro & Brumfit (1983, p.141) ได้เสนอการจัดประสบการณ์เรียนรู้ทักษะด้านการพูดเป็นไปในทำนองเดียวกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.169) ดังนี้ 1) ตอบคำถาม ซึ่งเพื่อนหรือครูในห้องเรียนเป็นผู้ถาม 2) บอกให้เพื่อนปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ยิน 3) ผู้ศึกษาตั้งคำถาม ให้เพื่อนตอบเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปที่ห้องเรียน หรือสถานที่อื่นๆ 4) ให้ผู้ศึกษาดูรูปภาพแล้วบอกรูปร่างของสิ่งของและวัตถุต่างๆ 5) ครูกำหนดลักษณะคำสำคัญแล้วให้ผู้ศึกษาเล่าประสบการณ์ต่างๆ ของตนเอง 6) ครูกำหนดชื่อเรื่องให้แล้วให้นักเรียนเป็นผู้รายงาน 7) ให้นักเรียนจัดกลุ่มและพูดบทสนทนาต่างๆ โดยครูจำลองสถานการณ์ขึ้นในห้องเรียน เช่น ตลาด ห้างสรรพสินค้า สถานีรถไฟ เป็นต้น 8) ฝึกการใช้ภาษาพูดคุย ทักทายทางโทรศัพท์ 9) ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ 10) ให้ผู้เรียนเล่นเกม 11) ให้อ่านวารสารต่างๆ ที่เป็นภาษาไทยแล้วรายงานเรื่องที่อ่านเป็นภาษาอังกฤษ 12) ให้แสดงละคร นิทานและบทบาทสมมุติ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) เสนอกิจกรรมการพูด ดังนี้

1) ชั้นแนะนำเป้าหมายของการเรียนรู้ คือ ผู้สอนจะบอกหัวข้อเรื่องที่สำคัญที่จะเรียนให้ผู้เรียนรับทราบ

2) ชั้นสอนเนื้อหา ผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ควรให้นักเรียนพิจารณาลักษณะทางภาษา ความหมายของข้อความที่ต้องสื่อออกไปตามบริบทของเรื่องนั้นๆ เช่น เนื้อหาที่จะพูด เหตุการณ์ที่พูด พูดที่ไหน ใครเป็นผู้พูด ผู้พูดพยายามจะสื่อถึงอะไร

3) ชั้นการฝึกและถ่ายโอน การลงมือทำหลังจากสอนเนื้อหาเสร็จ โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระเหมาะสมกับบทบาท ฝึกให้ผู้เรียนพูดเป็นคู่พร้อมๆ กัน และให้ฟังสำนวนภาษาที่หลากหลายจากเจ้าของภาษาโดยตรง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2540, น.57) เสนอกิจกรรมการสอนทักษะด้านการพูด ดังนี้

1) การตั้งเป้าหมายของการเรียนรู้ ครูควรตั้งเป้าหมายให้ผู้เรียนว่าจะทำอะไร โดยมีประเด็นหลัก ดังต่อไปนี้

(1.1) เป้าหมายของการเรียนรู้ปลายทาง กำหนดให้ผู้เรียนต้องประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้ เช่น สามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนซื้อขายสิ่งของตามที่กำหนดได้ถูกต้อง

(1.2) เป้าหมายของการเรียนรู้นำทาง มีขั้นตอนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ดังนี้
ขั้นที่ 1 ให้ผู้ศึกษารู้ประโยคและโครงสร้าง คำศัพท์ และความรู้ด้านภาษาศาสตร์เป็นการทำความเข้าใจในบริบทของบทสนทนานั้นๆ

ขั้นที่ 2 ดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยแต่ละบทเรียนจะพบในแผนมีจุดประสงค์นำทาง ผู้สอนจะใช้สื่อที่หลากหลายเข้าช่วย ทำความเข้าใจโดยการสนทนาโต้ตอบไปตามลำดับของบทเรียน

ขั้นที่ 3 การฝึกพูดเป็นปัจจัยหลักของการฝึกทักษะการพูด จุดประสงค์ปลายทางต้องตรงกับเนื้อหาที่กำหนดไว้ ผู้สอนควรใช้สื่อและเทคนิควิธีต่างๆ เช่น การจัดกลุ่ม หรือให้ผู้เรียนจับคู่ฝึกถามตอบ

ขั้นที่ 4 การถ่ายโอน เป็นขั้นที่ฝึกสนทนาหลังจากจบเนื้อหา คือ ผู้เรียนได้นำบทเรียนแต่ละเรื่องมาแก้ไขตัดแปลง หรือแต่งบทสนทนาขึ้นมาใหม่ นอกจากการฝึกทักษะด้านการพูดแล้ว ผู้จัดประสบการณ์เรียนรู้จะต้องจัดทักษะการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ผู้ศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้

กุศยา แสงเดช (2548, น.136) เสนอว่า ขั้นตอนของจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะด้านการพูด ควรเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้านการพูดในสถานการณ์จริง เพื่อให้การสนทนามีประสิทธิภาพสูงสุด ในการเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่ชั้นการสอนพูด ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความถูกต้อง ระดับภาษาต้องเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการสอนทักษะด้านการพูดไว้ ดังนี้

1) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของชั้นเรียนให้พร้อมต่อการเรียนทางภาษา สิ่งสำคัญครูผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ควรใช้ประโยคในภาษาอังกฤษกับผู้ศึกษาให้อย่างเต็มที่ เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาไปในตัว และมีความเคยชินทำให้ไม่เขินอายในระหว่างที่สนทนา

2) การนำสื่อการสอนที่หลากหลายประเภทมาใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้ศึกษาได้รู้ทักษะด้านการพูดได้อย่างมีคุณภาพ

3) การฝึกพูด ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ถูกต้องหลักภาษา ครูจะให้คำแนะนำหากมีข้อบกพร่องในขั้นนำเสนอเนื้อหา และไม่ควรแก้ไขทันทีขณะที่กำลังฝึกพูด เพราะทำให้ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้สึกท้อแท้

4) การฝึกพูดควรเริ่มจากบทสนทนาที่สั้นๆ และง่ายก่อน ค่อยไปสู่นเนื้อหาที่ยาก

5) การฝึกระหว่างการจัดกิจกรรม ควรมีวิธีการสอนใหม่ๆ และหลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน

6) การสอนภาษาควรสอนควบคู่กันไประหว่างที่สอนทักษะการฟังและให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดไปด้วย

7) การฝึกทักษะด้านการพูด ครูควรจัดประสบการณ์เรียนรู้ลักษณะจับคู่ ผลัดกันตั้งคำถามและตอบอาจจะการทำกรู ซึ่งจะช่วยพัฒนาความกล้าแสดงออกของนักเรียนได้ดี

8) ผู้จัดประสบการณ์เรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษควรพัฒนาตัวเองให้ทันต่อเทคโนโลยีใหม่ๆ ในเรื่องของการใช้ภาษา เช่น มีการฝึกอบรมกับชาวต่างชาติ เป็นต้น

9) ครูควรเสริมแรงบวกผู้เรียน เช่น การให้รางวัล และพูดชมเชยตอนผู้ศึกษาทำได้ดี เพราะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ศึกษามีใจในตนเอง และมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง

ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, น.39) กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดผู้สอนต้องเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก โดยเริ่มจากการควบคุม ผู้สอนมีตัวอย่างในการบอกคำแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียน

หลักการสอนทักษะด้านการพูด เป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ให้ความสำคัญกับผู้เรียน มีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษด้วยการบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ หรือสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ โดยอาศัยความเข้าใจจากการฟัง

2.3.3 การสร้างแบบประเมินทักษะการพูด

Oller (1979, pp.320-323) (อ้างถึงใน ยุพเยาว์ เมืองหมด, 2548, น.10) ได้จัดลำดับระดับทักษะด้านการพูดไว้ 5 ประการ โดยแบ่งเป็นข้อย่อยๆ 6 ระดับ ความสามารถ คือ จากระดับที่ 1 ที่ควรปรับปรุงถึงระดับ 6 คือ ดีเยี่ยม ดังต่อไปนี้

ด้านการออกเสียง

ระดับ 1 การออกเสียง แบบที่ไม่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 2 การออกเสียงผิด สื่อความไม่เข้าใจ

ระดับ 3 ใช้เสียงแปร่งและผิด ทำให้เข้าใจผิดบางครั้งต้องตั้งใจฟัง

ระดับ 4 ใช้เสียงแปร่งและออกเสียงผิดบางครั้งแต่เข้าใจได้

ระดับ 5 การออกเสียงถูกต้อง ฟังชัดเจน แต่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา

ด้านไวยากรณ์

ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นสำนวนที่เตรียมไว้

ระดับ 2 พุดผิดมาก มีความรู้ไวยากรณ์น้อยมาก สื่อสารไม่ได้

ระดับ 3 พุดผิดบ่อย ไม่รู้หลักไวยากรณ์สำคัญบางอย่างทำให้เข้าใจผิด

ระดับ 4 พุดผิดเป็นครั้งคราว ทำให้รู้ว่าไม่มีความรู้ทางไวยากรณ์บางอย่างแต่ไม่ถึงกับ

พุดแล้วไม่เข้าใจ

ระดับ 5 ผิดไวยากรณ์น้อยมาก

ระดับ 6 ผิดเพียงเล็กน้อย ในขณะที่สนทนา

คำศัพท์

ระดับ 1 รู้คำศัพท์ไม่มากพอที่จะพุดในเรื่องทั่วไปง่ายๆ ได้

ระดับ 2 รู้คำศัพท์ในระดับที่น้อยมากซึ่งใช้ได้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองเท่านั้น

ระดับ 3 เลือกใช้คำศัพท์ไม่ค่อยถูก ไม่สามารถบอกเรื่องอาชีพของตนได้แม้แต่ในระดับ

ธรรมดา

ระดับ 4 รู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพมากพอที่จะบอกเรื่องที่สนใจได้

ระดับ 5 รู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพของตนมากขึ้น มีคำศัพท์ทั่วๆ ไปมากพอที่จะพุดเรื่องเหตุการณ์ และปัญหาที่ซับซ้อนได้

ระดับ 6 รู้คำศัพท์ที่หลากหลายและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษาโดยตรง

ความคล่องในการพุด

ระดับ 1 พุดเป็นประโยคไม่ได้ การพุดยังมีความลำบาก พุดอย่างตะกุกตะกัก

ระดับ 2 พุดซ้ำๆ และไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคที่พุดทุกวัน

ระดับ 3 ยังพุดได้ไม่สม่ำเสมอ พุดไม่จบประโยค

ระดับ 4 พุดแล้วหยุดบ้าง ความสม่ำเสมออาจเกิดจากการพุดใหม่หรือมัวคิดหาคำศัพท์

ระดับ 5 พุดได้ราบเรียบ ขาดแค่ความสม่ำเสมอและความเร็วที่ไม่เหมือนกับเจ้าของ

ภาษา

ระดับ 6 พุดเล่าเรื่องได้อย่างราบรื่นและรวดเร็วเหมือนกับเจ้าของภาษา

ความเข้าใจ

ระดับ 1 เข้าใจน้อยเกินกว่าจะบอกเล่าในเรื่องที่มีความธรรมดาที่สุด

ระดับ 2 เข้าใจภาษาซ้ำๆ ในเรื่องง่ายๆ ต้องให้พุดใหม่ และพุดซ้ำๆ

ระดับ 3 เข้าใจเรื่องง่ายๆ ในเรื่องของตัวเอง ต้องให้พุดใหม่ในบางครั้ง

ระดับ 4 เข้าใจดีพอสมควรในคำพุดที่มีอัตราความเร็วปกติที่เป็นเรื่องของตัวเอง ต้องการให้พุดซ้ำหรือพุดใหม่ในบางครั้ง

ระดับ 5 เข้าใจบทสนทนาในระดับความเร็วปกติ นอกจากเรื่องที่ไม่คุ้นเคย

ระดับ 6 เข้าใจคำพุดที่เป็นทางการ หรือพิธีการทางภาษาถิ่นของเจ้าของภาษา

Valeta (1977) (อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์, 2541, น.181-184) ได้เสนอวิธีประเมินการทดสอบทักษะการพุด มี 2 แบบคือ ลักษณะการควบคุมการพุด ทดสอบโดยใช้ตัวช่วยที่สามารถ

มองเห็น เช่น มีสื่อ ประกอบเป็นรูปภาพ และตัวช่วยที่เป็นคำพูด เช่น ระยะเวลาที่ผู้สอนพูดประโยคแล้ว แสดงการกระทำไปด้วย แล้วให้ผู้เรียนตอบตามผู้สอนปฏิบัติ ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานตามเรื่องที่ฟัง และให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สอบถามแล้วจดเนื้อหาข้อมูล แบบที่ 2 เป็นการพูดแบบอิสระในสถานการณ์ที่เป็นจริง โดยให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อเรื่องตามที่กำหนด และสามารถพูดอภิปรายโดยใช้ภาษาที่เรียนได้ถูกต้อง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น.45-50) ได้เสนอว่า การระบุระดับความสามารถทางภาษาของผู้ทดสอบโดยการให้คะแนนที่ได้จากการสอบวัดโดยตรงยังไม่แน่ชัด นักวิชาการที่มีความถนัดทางด้านภาษากล่าวว่า การวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่แล้วจะให้คะแนนเป็นระดับความสามารถตามมาตราประเมินค่า มี 4 แบบที่นิยมใช้ ดังนี้

1) แบบของ Carroll เป็นการประเมินเพื่อกำหนดระดับการแสดงผลออกในการส่งสารและรับสารทางภาษา มี 9 ระดับ ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นการเรียนรู้จนถึงระดับที่มีความเชี่ยวชาญเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

ความหมายแต่ละระดับของการวัด

ระดับ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในด้านการใช้ภาษาคลายเจ้าของภาษา

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก บรรยายเรื่องราวได้ชัดเจน และมีเหตุผลด้วย

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี เข้าใจการใช้ภาษาในการดำรงชีวิตประจำวัน หรืออาจจะไม่เข้าใจบ้างเป็นบางครั้ง แต่ไม่เป็นปัญหาในการสื่อสาร

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ สามารถเข้าใจเรื่องทั่วไปสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้แต่ยังขาดความถูกต้องและว่องไวในการพูด

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถพูดสื่อสารได้แต่มีการใช้ภาษาไม่ค่อยถูกต้อง

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาได้น้อย ขาดลีลาท่าทางการใช้สำเนียง พูดซ้ำ มีปัญหาในการสื่อสารที่ไม่เข้าใจ

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เพียงจำกัด มีความสามารถใช้ภาษาที่เป็นประจำได้ดีกว่าระยะที่เริ่มเรียน แต่ยังไม่สามารถพูดแบบต่อเนื่องได้

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เพียงเล็กน้อย ใช้ภาษาได้น้อยกว่าระดับที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน พูดได้เป็นคำๆ

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ไม่ดี ผู้ใช้ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) แบบของ Wilkins เป็นการประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษา 7 ระดับ ไว้ดังนี้

ระดับ 1 ไม่เข้าใจการใช้ตามหลักไวยากรณ์ ลักษณะสำเนียงเป็นการออกเสียงแบบภาษาไทย และสามารถพูดบางคำหรือบางประโยคได้ไม่มาก ในการพูดแต่ละครั้งต้องใช้มือและท่าทางประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจมากขึ้น เช่น Hello, Thank you

ระดับ 2 สามารถพูดออกเสียงอย่างจำกัดเฉพาะผู้ที่สามารถจำคำศัพท์ได้เพื่อบอกความต้องการของตน ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้

ระดับ 3 สามารถใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ในการพูดเรื่องต่างๆ ไปได้ แต่ยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิดๆ เล็กน้อย พูดและตอบคำถามได้ช้ากว่าจะนึกคำได้ทำให้ผู้ฟังลำบากในการเข้าใจสิ่งที่พูดออกมา

ระดับ 4 พูดเพื่อสื่อความหมายไม่ให้ผู้ฟังเกิดความสับสน มีการพูดที่ผิดไวยากรณ์น้อยลง สามารถเล่าเรื่องราวต่อเนื่องตามลำดับได้ดี

ระดับ 5 สามารถเล่าและแสดงความคิดเห็นเรื่องต่างๆ ที่กำหนดไว้ได้ แต่ยังขาดความคล่องในการพูด

ระดับ 6 มีความเข้าใจในการพูดเพื่อสื่อความในทุกสถานการณ์ได้อย่างชัดเจน สามารถเปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ทุกเวลา

ระดับ 7 พูดคล่องและชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา มีความถนัดในการใช้ภาษาเหมือนเคยอยู่ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมานาน

3) แบบของ Foreign Service Institute คือ มาตราส่วนของการให้ระดับคะแนนความสามารถในการสนทนา โดยจัดออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ถามตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคยได้ และมีความเข้าใจภาษาได้ช้ากว่าระดับปกติ ต้องมีการพูดซ้ำคำเดิมถึงจะเข้าใจ

ระดับ 2 สามารถสนทนาจับใจความสำคัญได้ รู้คำศัพท์พอที่จะแสดงความรู้สึกแต่ภาษายังไม่กระชับ สำเนียงการออกเสียงถึงจะมีผิดอยู่บ้างในบางครั้ง แต่ยังสามารถเข้าใจได้แบบง่าย

ระดับ 3 สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งไวยากรณ์และคำศัพท์ในการสนทนาอย่างเป็นพิธีการ สามารถอภิปรายในเรื่องที่ตนเองสนใจอย่างมีเหตุผล

ระดับ 4 ใช้ภาษาได้ถูกและเหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้ มีข้อผิดพลาดน้อย เข้าใจและสื่อสารในเรื่องของตนเองได้คล่องแคล่วโดยใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง สามารถโต้ตอบได้ถึงแม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

ระดับ 5 พูดได้ชำนาญคล้ายกับเจ้าของภาษา และเป็นที่ยอมรับเชื่อถือ

4) แบบของ Clark เป็นการให้คะแนนที่ใช้วัดระดับทักษะความสามารถของผู้เรียน โดยจัดออกเป็น 4 ระดับ ไว้ดังนี้

การออกเสียง

ระดับ 1 ไม่เข้าใจและพูดไม่ได้

ระดับ 2 ออกเสียงแบบผิดๆ พูดแล้วสื่อความลำบาก

ระดับ 3 ออกเสียงแบบผิดในบางครั้ง แต่ยังสามารถพูดได้

ระดับ 4 ออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้องและพูดสื่อความได้อย่างเข้าใจ คำศัพท์

ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ไม่ถูกและถามตอบไม่ได้

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยครั้ง แต่ยังใช้คำศัพท์ในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

ระดับ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนมาก และใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับเรื่อง

ระดับ 4 ใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับทุกสถานการณ์ที่พบเจอ

ความคล่อง

ระดับ 1 พุดแล้วต้องหยุดชะงักนานๆ โต้ตอบไม่ได้ เวลาพุดไม่จบประโยค

ระดับ 2 พุดแล้วพุดต่อเนื่องไม่ได้ ถ้าพุดต่อไปต้องเริ่มต้นใหม่ทุกครั้ง

ระดับ 3 พุดสื่อสารเป็นธรรมชาติและมีความต่อเนื่อง แม้อย่างบางครั้งที่ยังติดตะกุกตะกัก

ระดับ 4 พุดสื่อสารได้คล่องและเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา
ไวยากรณ์

ระดับ 1 โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง

ระดับ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง

ระดับ 4 การใช้โครงสร้างและศัพท์ไม่มีข้อผิดพลาด

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546, น.15) กล่าวถึงการประเมินผลการพุด มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม คือ พุดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมิน เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

สำนักงานนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา กรมวิชาการ (2545, น.245-258) ศึกษาการวัดและประเมินผลทักษะการพุด ดังนี้

1) แนวทางและเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการพิจารณา เช่น ความถูกต้องของการใช้ภาษา ความคล่องแคล่วในการพุด

2) คำอธิบายคุณภาพของแต่ละแนวทางหรือเกณฑ์ต้องสำเร็จอยู่ในระดับใดถึงจะเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด

การประเมินนั้นจะออกมาในแบบลักษณะของภาพรวม หรือประเมินแยกเป็นส่วนต่างๆ ได้ และมีแนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมิน 4 แนวทางหลัก ได้แก่ เกณฑ์การปฏิบัติ เกณฑ์ทางภาษา เกณฑ์ทางวัฒนธรรม และเกณฑ์ด้านยุทธศาสตร์การสื่อสาร

จากที่ได้ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการพุดภาษาอังกฤษนั้น สรุปว่า สามารถประเมินได้หลากหลายวิธี โดยประเมินจากความประพฤติที่แสดงออกทางอวัยะส่วนต่างๆ ในร่างกาย ความคิด หรือความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าของผู้เรียนในแต่ละด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

2.4.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

Total Physical Response คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการสอนที่พัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกา Richards and Rodgers (1995, p.87) Donald, Madsen and Hiferty (1985, p.75 as cited in Asher, 1977) กล่าวว่า เป็นการสอนภาษาที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างคำพุดและการกระทำ โดยผู้ที่ทำการสอนเป็นผู้แนะนำแล้วให้ผู้ทำการศึกษได้ประพฤติตาม Asher (1979, pp.1-4) กล่าวว่า จากการสำรวจยอดผู้ที่ศึกษาภาษาต่างประเทศนั้นบรรลุความสำเร็จน้อยมาก จากการวิเคราะห์การรายงานของ John Lauson ซึ่งท่านเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนในรัฐแห่งหนึ่งในเมืองโอไฮโอ เมื่อปี คริสต์ศักราช 1971 ปรากฏว่า จากการวิเคราะห์มียอดจำนวนสถิติของ

นักเรียนที่ศึกษาเฉพาะด้านทางภาษา ทำให้ผู้เรียนได้หยุดเรียนชั่วคราวและมากขึ้นตามลำดับ ในระหว่างเรียนปีที่ 3 และในปีที่ 4 โดยมากกว่า 85% และมีผู้ที่ศึกษาภาษาต่างประเทศสำเร็จในการเรียนจริงๆ น้อยกว่า 5% หรือแม้แต่การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยก็เช่นเดียวกัน

Nunan (1991) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นวิธีการสอนที่เลียนแบบผู้กระทำ การรับรู้ภาษา มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ 1) เด็กจะเป็นฝ่ายรับข้อมูลก่อนที่จะเริ่มหัดพูด ซึ่งข้อมูลนำเข้าเปรียบเสมือนแผนผังที่ถูกเก็บไว้ในสมองของเด็กเล็กเมื่อได้ฟังคำหรือประโยค 2) ภาษาในประโยคคำสั่งจะถูกนำมาใช้ในเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

Asher เสนอว่า การศึกษาภาษาต่างประเทศเป็นปัจจัยที่ทำให้การเรียนไม่บรรลุผลสำเร็จ น่าจะเกิดจากหลายสาเหตุ Asher จึงคิดและค้นคว้าวิธีที่จะพัฒนาการสอน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศให้ดีขึ้น แนวคิดการสอนภาษาโดยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางได้มาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของช่วงเด็กเล็ก โดยก่อนที่พวกเขาจะพยายามพูดคำแต่ละคำได้ ประการแรกเด็กจะต้องฟังให้มากก่อน ในขั้นเริ่ม เด็กจะค่อยๆ ซึมซับเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการบอกความหมาย โดยการเคลื่อนไหวจากส่วนอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เช่น การยิ้ม การสัมผัส การมอง เป็นต้น Asher ได้อ้างถึงแนวคิดของ Piaget ว่า ขั้นตอนของการรับรู้ภาษาเด็กทารกในระยะเริ่มแรกนี้ เรียกว่าขั้น Construction Reality ซึ่งจะต้องเป็นไปตามลำดับค่อยเป็นค่อยไป และเด็กจะเข้าใจบางสิ่งที่ต้องการมากกว่าแค่การอธิบายหรือบอกเล่า วิธีการสอนประเภทนี้ทำให้เด็กเข้าใจความหมายของคำได้ยาก แต่จะเรียนรู้จากประสบการณ์ด้วยการเรียนรู้จากครูโดยตรง

Larsen (2000) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนครั้งแรกที่เพิ่งเริ่มต้นเรียนเกี่ยวกับภาษาโดยใช้ประโยคคำสั่งที่เหมือนแบบทดสอบ เนื่องจากประโยคคำสั่งสามารถเป็นการทดสอบซึ่งอาจเป็นวิธีที่มีประโยชน์ในการประเมินความเข้าใจของนักเรียนด้วย

Richard Jack & Rodgers (2001) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการเรียนการสอนที่เกิดจากการแสดงความเข้าใจผ่านการแสดงลักษณะท่าทาง โดยในขั้นแรกผู้เรียนจะต้องฝึกการฟังคำหรือประโยคก่อน โดยครูพูดก็จะแสดงท่าทางตามประโยคที่ครูพูดออกไป นักเรียนต้องสังเกตท่าทางของผู้สอน ในขั้นการสอนนั้นประโยคที่ใช้ส่วนมากคือ ประโยคคำสั่ง เช่น เมื่อครูผู้สอนพูดว่า point to the door please ครูก็จะทำท่าชี้ไปที่ประตู ศัพท์ที่นำมาใช้ควรเป็นคำที่นักเรียนพบเจอบ่อยๆ เพราะนักเรียนจะสามารถนำไปใช้ได้จริง

ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร (2552) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึงการเรียนการสอนโดยการได้ฟังคำสั่งและปฏิบัติตามด้วยการกระทำ หลักสำคัญของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ ผู้เรียนฟังคำอธิบายจากผู้สอน แล้วปฏิบัติตามท่าทางตามผู้สอนโดยไม่ต้องพูด ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากการกระทำที่ผู้สอนแสดงให้ดู การสอนแบบนี้เหมาะกับการเรียนภาษาที่สองซึ่งไม่ใช่ภาษาเดิม เช่น การสอนภาษาไทยให้กับเด็กกลุ่มต่างชาติ ลาว กัมพูชา หรือกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่เข้าใจภาษาไทย จุดหลักในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ เพื่อเรียนรู้ภาษาในระดับพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา โดยเริ่มจากคำง่ายไปสู่คำที่ยากขึ้น ค่อยๆ ฝึกอย่างช้าๆ ทีละขั้น จนผู้เรียนเข้าใจความหมาย

อนงค์ เชื้อนนท์ (2555) กล่าวว่า วิธีการเรียนโดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการร่วมมือกันระหว่างความสามารถการเคลื่อนไหวของร่างกายและความสามารถในการฟัง ในระยะแรกการตอบรับความเข้าใจของผู้เรียนจะไม่ได้ยินเสียง เนื่องจากผู้เรียนต้องตั้งใจฟังและดูการกระทำครูก่อน โดยนักเรียนจะแสดงความเข้าใจผ่านท่าทางเมื่อได้ยินประโยคคำสั่ง วิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น

สรุปได้ว่า เป็นวิธีการสอนที่เกิดจากธรรมชาติการเรียนรู้จากภาษาเดิมและได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้สัมผัส เช่น การเรียนรู้จากสภาพของความเป็นจริง (Real object) ได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำ เป็นต้น

2.4.2 หลักการของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

Asher (1979, p.4) เสนอว่า วิธีการสอนนี้ แบ่งออกเป็น 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

- 1) การทำความเข้าใจในภาษาพูด โดยผู้เรียนนั้นควรได้รับการฝึกพัฒนาการพูดมาก่อน
- 2) ความเข้าใจภาษาพูด ผู้เรียนควรต้องได้รับการพัฒนาด้วยการได้แสดงท่าทาง
- 3) ไม่ใช้การบังคับและเร่งรัดให้ผู้เรียนพูดภาษาที่สอง ถ้าหากผู้เรียนยังไม่มีความพร้อม

Asher (1977) ได้เสนอว่า ในขั้นแรกจะสอนทักษะการฟัง และการเคลื่อนไหวของร่างกายก่อน โดยได้รับการฟังหลายๆ ครั้ง ถึงจะสามารถพูดออกมาได้ เวลาที่ใช้ปฏิบัติในห้องเรียนแบ่งเป็นการฟังและการปฏิบัติตามคำสั่ง 70% การฝึกปฏิบัติ 20% และการเขียนและอ่านมีเพียง 10% การเรียนภาษาที่สอนโดยใช้ขั้นตอนการตอบสนองด้วยท่าทาง ยึดหลักทฤษฎี ดังต่อไปนี้

- 1) ภาษาพูดจะมีการพัฒนาได้หลังจากที่ผู้เรียนเข้าใจหรือได้ยินในสิ่งที่ฟังแล้ว
- 2) การแสดงความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง ทำการทดสอบได้จากการเคลื่อนไหวโต้ตอบด้วยท่าทาง

3) ในขณะที่ฝึกเวลาของการฟังต้องมากพอ ผู้เรียนถึงจะพร้อมที่จะพูด การใช้คำสั่งเป็นวิธีง่ายๆ ที่ผู้เรียนได้เคลื่อนไหว คำพูดจะออกมาเป็นคำสั่งสั้นๆ เช่น come in, raise your hand, open your eyes, talk to me, listen to me เป็นต้น

ผู้สอนบอกประโยคคำสั่งโดยทำไปพร้อมกับผู้เรียน โดยใช้คำสั่งหลายๆ รอบ และให้ผู้เรียนได้ทดลองทำด้วยตนเองโดยไม่มีแบบอย่างจากครู การแสดงออกลักษณะท่าทางต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญมากในการออกคำสั่ง เพราะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้เข้าใจที่สุด เมื่อเรียนผ่านไปสักระยะแล้วอาจเพิ่มคำสั่งให้สลับซับซ้อนมากขึ้น เช่น close your eyes, sleep on the table, sit down and listen to me เป็นต้น

นอกจากนี้ Asher ได้แนะนำว่าการเรียนในแต่ละครั้งควรมีขอบข่ายเนื้อหาที่ใช้สอนให้ชัดเจน ซึ่งผู้เรียนจำและรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ประมาณสิบสองถึงสามสิบหคำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและความแตกต่างของแต่ละผู้เรียน Asher และนักวิชาการหลายท่านมีความคิดคล้ายกันคือ การเคลื่อนไหวทางร่างกายนั้นทำให้เกิดความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา และการเรียนรู้ภาษาสามารถเรียนรู้เป็นกลุ่มข้อความได้ แต่จะต้องหาเทคนิควิธีจากการค้นคว้ารายละเอียดจากน้อยไปสู่รายละเอียดใหญ่ (พัฒน์น้อยแสงศรี, 2544, น.25)

อย่างไรก็ตามการฝึกหลายๆ ครั้งจะทำให้มีพื้นฐานประสบการณ์ในเรื่องของการฟัง การตั้งใจฟังอย่างถูกต้องและชัดเจนนั้นส่งผลให้มีความมั่นใจในการออกเสียง และยังมีสำเนียงที่ดีตามมาด้วยการที่ผู้เรียนได้ยืนตัวเองออกเสียงอย่างไม่ถูกต้องในขั้นเริ่ม อาจทำให้ความจำในการแยกเสียงสับสนไปด้วย ดังนั้น ควรฝึกการฟังให้มากๆ ก่อนการพูด ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในตนเองสูงและสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Asher, 1979, pp.5-19)

2.4.3 ขั้นตอนการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

พรชนก ปานวน (2564, น.12-13) กล่าวว่า หลักการสำคัญของวิธีสอนนี้คือ การพูดด้วยประโยคคำสั่งพร้อมทั้งแสดงท่าทางต่างๆ แล้วปฏิบัติตามคำสั่ง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทำความเข้าใจด้วยตนเอง โดยไม่มีตัวอย่างจากครู ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ และทบทวนบทเรียน โดยครูพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษพร้อมกับทำท่าทางตามคำสั่งหลายๆ ครั้ง ผู้เรียนและครูผู้สอนฝึกปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกหัด ให้นักเรียนทำตามคำสั่ง โดยไม่มีแบบอย่างให้ดู ครูสังเกตว่าถ้าผู้เรียนทำผิดให้ย้อนไปทำกิจกรรมใหม่ในขั้นแรกอีกรอบ

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกต และชี้แจงให้ผู้เรียนได้รู้ถึงผลการฝึกทุกระยะ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยครูนำกิจกรรมเข้ามาช่วยที่หลากหลาย เช่น เกม การเล่นเกม และการทำใบงาน เป็นต้น

สรุปว่า การสอนภาษาโดยวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนั้น ควรดำเนินไปช้าๆ ตามขั้นตอน โดยมีครูเป็นแบบอย่าง ผู้เรียนฝึกการพูดและปฏิบัติอย่างไม่มีแรงรีบ ไม่บังคับพูดโดยที่ยังไม่พร้อม ทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

2.4.4 กลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, น.88-90) และ Freeman (1986, pp.18-120) ได้เสนอกลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้

1) การใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรม

การออกคำสั่ง เป็นการปฏิบัติของผู้เรียนให้ทำตามคำสั่งนั้น มีความหมายที่แน่นอนในเรื่องที่จะทำ อัสเซอร์ได้เสนอว่า การจัดการเรียนในห้องนั้นผู้สอนควรเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าในการเรียนแต่ละครั้งจะใช้ประโยคคำสั่งใดบ้าง ถ้าคิดในขณะที่กำลังดำเนินการจะทำให้ชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความล่าช้าเกินไป

2) การสลับบทบาทหน้าที่ของทั้ง 2 ฝ่าย คือ ผู้สอน และผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้ออกคำสั่งแก่ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นให้ปฏิบัติตามได้ พวกเขาจะต้องพูดได้หลังจากเรียนและฝึกไปแล้วสักระยะหนึ่ง ไม่ควรเร่งรัดให้ผู้เรียนพูดจนกว่าพวกเขาจะมีความพร้อมก่อนที่จะพูด

3) การปฏิบัติตามคำสั่งที่ต่อเนื่องกันตามขั้นตอน

ขั้นแรก โดยครูได้ออกคำสั่ง 3 คำสั่ง เช่น ให้เด็กเดินไปที่โต๊ะ ซี่ไปยังกระดานแล้วให้จับปากกา ถ้าหากเข้าใจการใช้ภาษามากขึ้น ก็ค่อยๆ ใช้คำสั่งที่มีเนื้อหาเพิ่มมากขึ้นและต่อเนื่องกัน

2.4.5 ประโยชน์ของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีการสอนภาษาโดยตามแนวธรรมชาติ เป็นการพัฒนาโดยยึดทฤษฎีการเรียนรู้ทางภาษาที่สองของอັชเชอร์ ซึ่งเป็นการสอนภาษาโดยอาศัยธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ เป็นวิธีการบอกความหมายด้วยภาษากาย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการสื่อสาร และสามารถใช้เพื่อแสดงอารมณ์ ถ่ายทอดข้อความและสร้างความสัมพันธ์ เป็นการกระทำที่พิเศษเฉพาะที่ไม่เหมือนใคร คนที่ปกติในโลกนี้สามารถพูดสื่อสารกันได้ ไม่มีคนกลุ่มชนชั้นไหนที่อาศัยอยู่โดยไม่มี การสื่อสารกัน ในวิถีชีวิตของมนุษย์ผู้พูดสามารถฟังในสิ่งที่เขาพูดได้โดยฟังจากข้อคิดเห็น ทุกๆ ภาษามีลักษณะพิเศษประกอบไปด้วยจำนวนเสียงเฉพาะที่ถูกต้องจำกัด แต่จากจำนวนที่มีอยู่จำกัดนี้ผู้พูดสามารถสร้างคำหรือถ้อยความขึ้นได้อย่างนับไม่ถ้วน และภาษายังสะท้อนวัฒนธรรมของสังคม หรือสภาพแวดล้อมของผู้พูดเช่นกัน ภาษามีความเป็นสากล ใช้กำหนดสัญลักษณ์ในการเรียกชื่อสิ่งของหรือวัตถุต่างๆ และใช้เป็นภาษาในการสื่อสารทั้งภาษาพูดและท่าทาง ทุกภาษามีวิธีการที่จะทำให้ผู้พูดกล่าวถึงตนเองหรือผู้อื่น เช่น ถามความเป็นอยู่ สภาพปัญหา พูดขอโทษ ปฏิเสธและยอมรับ ทำให้ผู้พูดสามารถกล่าวและรวบรวมความคิดออกมาในรูปของเสียงพูดได้ ภาษาพูดนั้นเกิดขึ้นก่อนภาษาเขียน มนุษย์และภาษาพูดเกิดขึ้นพร้อมกัน เนื่องจากมนุษย์เรียนรู้ที่จะพูดภาษาแม่ก่อนที่จะเรียนการอ่าน และการเขียน (Finocchiaro, 1974 อ้างถึงใน ศิริวรรณ มาลัย, 2559, น.10)

สุดา ชาตรีนันท์ (2558, น.29-38) ได้เสนอข้อดีของ Total Physical Response การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ไว้ดังนี้

- 1) ใช้เวลาในการเรียนไม่มาก ผู้เรียนได้เรียนภาษาโดยตรงจากการปฏิบัติก่อนแล้ว ฉะนั้นวิธีสอนแบบนี้จึงไม่จำเป็นต้องนำภาษาแม่เข้ามาสอดคล้องกับการเรียนรู้ และครูไม่จำเป็นต้องเสียเวลาใช้ภาษาอังกฤษอธิบายความหมายของคำหรือประโยคให้กับนักเรียนในระดับเริ่มต้น เพราะเป็นวิธีที่ทำได้ยากสำหรับผู้เริ่มเรียน
- 2) ประโยคคำสั่งเป็นประโยคที่ใช้กันเป็นส่วนมากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นลักษณะการสื่อสารโดยตรง คือ ผู้พูดกับผู้ฟัง (บุรุษที่ 1 กับบุรุษที่ 2) วิธีการสอนโดยใช้ประโยคคำสั่งนั้นจึงมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาในปัจจุบัน เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 3) วิธีการสอนนี้ไม่กระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ สิ่งสำคัญ คือ ต้องสอนนักเรียนทีละขั้นตอนตามทักษะและความสามารถของพวกเขา แต่ละทักษะได้รับการสอนอย่างดี และช่วยถ่ายทอดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจากขั้นตอนนี้ไปอีกระดับ
- 4) เป็นวิธีการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 5) ด้านภาษาศาสตร์ รูปแบบโครงสร้างของประโยค เป็นพื้นฐานของโครงสร้างต่างๆ ดังนั้น การสอนโดยใช้ประโยคคำสั่งจึงถือว่าเป็นวิธีที่สำคัญสร้างความเข้าใจและเป็นพื้นฐานที่ดีให้แก่ผู้เรียน
- 6) ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดน้อยหรือแทบไม่มีเลย เพราะผู้เรียนทำตามคำสั่งซึ่งผู้สอนได้แสดงให้เห็นให้ผู้เรียนดูแล้ว

7) นักเรียนได้ปฏิบัติตามคำสั่งทันทีหลังจากที่ได้เรียน ทำให้ผู้สอนไม่ต้องรอคำตอบเหมือนการสอนแบบอื่นๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่น่าเบื่อ ฉะนั้น การสอนด้วยวิธีนี้จึงช่วยให้ครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจในบทเรียน

8) เนื่องจากครั้งแรกในการเรียน นักเรียนใช้แต่ทักษะการฟัง โดยไม่ต้องใช้ทักษะการเขียน และพูด ครูจึงไม่มีการทักท้วงแก้คำผิดในเรื่องการออกเสียงไวยากรณ์ หรือการสะกดตัวที่ยู่งยาก จะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้และเบื่อหน่าย

9) เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนในระดับต่อไป

10) ครูสามารถประเมินผลการเรียนได้รวดเร็ว และสามารถทำได้ตลอดเวลา
ข้อดีของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง สรุปได้ดังนี้

1) การสอนทักษะทางภาษาที่มีความซับซ้อนเข้าใจยาก เช่น ทักษะการเขียนและการพูดนั้นที่มีเนื้อหาปะปนกันอยู่หลายเรื่อง

2) วิธีสอนแบบนี้ครูจะต้องมีการวางแผน ในการใช้ประโยคคำสั่งได้เป็นอย่างดี คือ การสอนจะต้องเป็นไปตามลำดับที่ต่อเนื่องกัน เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน

สรุปได้ว่า ผู้สอนจะต้องมีการเตรียมวางแผนการสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาเรื่องราวที่สร้างขึ้นต้องมีความเหมาะสมกับผู้เรียนไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4.6 การสร้างกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

นักวิชาการหลายท่านได้นำวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางมาประยุกต์ เพื่อใช้เป็นรูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีแนวคิดต่างๆ ดังนี้

Sarah (1994, p.19) เชื่อว่า วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนที่มีประโยชน์ที่สุด โดยเฉพาะกับเด็กที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา เนื่องจากเด็กในระดับนี้มีความเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ดีกว่าให้เด็กพูดเอง

Vale & Futeun (1986, pp.51-54) กล่าวว่า กิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง หรือ Action Games เป็นการใช้ประโยคคำสั่งหรือคำอธิบายที่ต่อเนื่องกัน โดยเกี่ยวโยงเนื้อหาภาษาในบทเรียนกับขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ หรือใช้ภาษากาย และสามารถใช้รูปแบบเหล่านี้ในการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นเครื่องมือประเมินความเข้าใจของผู้เรียนจากการตอบสนองด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำอธิบายโดยไม่ต้องพูด การแสดงพฤติกรรม สร้างความเชื่อมั่นในการเรียนยิ่งขึ้น วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง อาจสร้างได้หลายรูปแบบ นอกจากให้แสดงท่าทางแล้ว อาจเป็นการวาดภาพ ใช้หุ่นมือ การแสดงใบ้ หรือลักษณะอื่นๆ ที่เป็นการตอบสนองด้วยการกระทำ และไม่จำเป็นต้องใช้ขั้นตอนนี้เฉพาะกับผู้เริ่มเรียนเท่านั้น นอกจากนี้แนวการจัดกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางในการเรียนการสอนเริ่มด้วยการฝึกฟัง แล้วจึงให้เริ่มพูดจากสิ่งที่เรียนมาแล้ว ผู้สอนไม่ต้องแก้ข้อผิดพลาดโดยเด็ดขาด ในระยะแรกให้ทำเป็นกลุ่มหรือคู่ กระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ข้อผิดพลาดด้วยตนเองหรือจากกลุ่ม ใช้การอ่านและการเขียนเป็นส่วนเสริมในการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อสอดแทรกทักษะการอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆ กัน

สรุปว่า การสร้างกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรดำเนินการโดยลำดับ ดังนี้

- 1) กิจกรรมที่ใช้เป็นกิจกรรมเพื่อฝึกฟังและตอบสนองด้วยการกระทำ ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจในการฝึกพูดต่อไป
- 2) การฝึกฟังจะเริ่มด้วยคำสั่ง แล้วให้ผู้เรียนทำตามจนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
- 3) เริ่มฝึกการพูดจากเรื่องที่ได้เรียนมาแล้ว
- 4) ใช้การเขียนและอ่านสอดแทรกในการทำกิจกรรมเมื่อผ่านการฝึกฝนทักษะการฟังการพูดมาแล้วพอสมควร

5) สร้างกิจกรรมได้หลายรูปแบบที่เน้นการปฏิบัติในลักษณะต่างๆ เป็นการตอบสนองในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ควรเริ่มต้นจากทักษะการฟัง แล้วจึงพัฒนาไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา และการรับรู้ภาษาที่สอง ซึ่งมีหลักสำคัญของทฤษฎีทั้งสองคล้ายคลึงกัน คือ ในการรับรู้ภาษานั้นผู้เรียนควรเริ่มโดยการฝึกทักษะฟัง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกการฟังให้มากพอ เมื่อฟังแล้วสามารถจับใจความของเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถามได้ ทั้งนี้การพูดจะต้องเกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีการบังคับ ผู้เรียนต้องไม่มีความเครียดในขณะที่พูด แล้วผู้เรียนจะเริ่มพูดได้เองด้วยความมั่นใจ (Krashen & Terrell, 1995, pp.18-21)

ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาแก่ผู้เริ่มเรียน ผู้สอนจึงควรเลือกวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง แล้วจึงพัฒนาขึ้นเป็นทักษะการพูด ซึ่งผู้วิจัยพบว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง หรือ TPR วิธีการนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังมากๆ พร้อมทั้งปฏิบัติตาม หรือโต้ตอบด้วยท่าทางเพื่อสื่อความหมายทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้เร็ว เรียนรู้ได้รวดเร็ว มีความคงทนในการเรียนรู้ และสามารถพูดได้ เมื่อได้รับการฝึกฟังนานพอสมควรผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการพูด เป็นเหตุให้มีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไป และมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

อดิเรก นวลศรี (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเมื่อจำแนกรายทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน พบว่า ทุกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุดา ชาตรีนันท์ (2558, น.72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสำเร็จ แรงจูงใจและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จังหวัดนนทบุรี ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริม และการสอนตามคู่มือครู โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 45 คน คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริมการสอนตามคู่มือครู พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริม มีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษทั้งสองกลุ่ม เมื่อทิ้งช่วง 2 สัปดาห์ ภายหลังจากทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริม และการสอนตามคู่มือครู มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และเมื่อทิ้งช่วง 3 สัปดาห์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศศิธร พรหมอินทร์ (2558) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองตุ จังหวัดอุดรธานี ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ละวิธีสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative approach) โดยกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 28 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1) คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม สูงขึ้นภายหลังจากการทดลอง

2) แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ กลุ่มที่สอนวิธีที่สอนโดยวิธี TPR มีแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามวิธีการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย

ศิริวรรณ มาลัย (2559, น.84) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูด และความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ TPR (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวัน และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR ประกอบสื่อในชีวิตประจำวัน และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR ประกอบสื่อในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในด้าน การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

พัชรพิมล บุญรัมย์ (2558, น.106) ได้ทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดอนมดแดง อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมาก

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Asher (1997) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน 30 คน ที่ใช้วิธีการสอนแบบ TPR กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการฟัง-พูด ในระยะเวลา 120 ชั่วโมง

เท่ากัน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เท่ากับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการฟัง-พูด ในระดับชั้นที่สูงกว่า

Anne Jo & Torre de la Rita (1974, January-February) ได้ทำการเปรียบเทียบการเรียนภาษาสเปนของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย ระหว่างนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยวิธี TPR และนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยวิธีฟัง-พูด พบว่า หลังจากการสอนด้วยวิธีการ TPR ไปแล้ว 45 ชั่วโมง นักศึกษากลุ่มนี้มีความสามารถในการฟังได้เท่ากับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการฟัง-พูด ถึง 150 ชั่วโมง และมีความสามารถในการทดสอบการอ่านได้เท่ากัน และหลังจากการสอนด้วยวิธีการ TPR นั้น มีความสามารถในการทักขะมากกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธี Audio-Lingual ในเวลา 150 ชั่วโมง ถึง 50%

Swaffer & Woodrf (1978) ได้ทำการทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเท็กซัสที่เรียนวิชาเยอรมัน โดยภายในสัปดาห์แรกใช้วิธีการสอนตามหลัก TPR คือ บอข้อมูลให้กับผู้เรียนด้วยภาษาที่สามารถเข้าใจได้ ลดความเครียดของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเมื่อมีโอกาส ผลปรากฏว่ามีการพัฒนา ดังนี้

- 1) นักศึกษาสนใจที่จะเรียนภาษาเยอรมันต่อในภาคเรียนที่ 2 เพิ่มมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา
- 2) นักศึกษาได้รับวิธีการสอนแนว TPR มีพัฒนาการด้านภาษาเยอรมันเพิ่มมากขึ้น
- 3) นักศึกษาสามารถทำคะแนนการทดสอบการอ่านและการฟังจากข้อสอบมาตรฐานโดยมีอัตราการสอบผ่านถึง 70% และ 68% ตามลำดับ

- 4) นักศึกษาสามารถรับรู้ถึงความสามารถที่แท้จริงของตนเอง

Khanji (1983, pp.1777-A) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาโดยวิธี TPR และวิธีปฏิสัมพันธ์ (Di pictro's Strategic Interaction, SI) โดยการสอนภาษาฝรั่งเศสแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเดลาแวร์ ใช้เวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ จากการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันไม่มาก

Wang (1991, pp.2090-A) ได้ทดลองสอนทักษะการฟังภาษาจีน เพื่อความเข้าใจอันเป็นพื้นฐานไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียน โดยสอนนักเรียน 3 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นเด็กระดับอนุบาล จำนวน 19 คน กลุ่มที่สองเป็นนักเรียนมัธยม จำนวน 20 คน กลุ่มที่สามเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ จำนวน 7 คน ผู้เรียนได้มาจากการรับสมัคร ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ๆ ละ 3 ครั้ง สอนแบบเดียวกันทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อครบ 5 สัปดาห์ ได้ทดสอบความเข้าใจ การพูด คำศัพท์ การเลียนแบบท่าทาง และการออกเสียง พบว่า

- 1) วัยต่างกันมีทักษะในการเรียนรู้ที่ต่างกัน
- 2) เด็กสามารถตอบสนองคำสั่งที่เป็นการพูดได้ดีกว่าเด็กโต
- 3) ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจของเด็กและผู้ใหญ่แตกต่างกันน้อยมาก
- 4) การพูดเริ่มขึ้นเมื่อได้ผ่านการฟังมาพอสมควร
- 5) เด็กเล็กต้องการบริบทในการพูดมากกว่า
- 6) ทักษะการฟังเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับทักษะอื่นต่อไป
- 7) ผู้เรียนทุกวัยต้องการความช่วยเหลือจากภาษาแม่
- 8) ผู้เรียนทุกวัยเรียนรู้การออกเสียงจากการฝึกฟัง
- 9) เด็กเล็กสามารถออกเสียงได้ชัดเจนกว่าในขณะที่เด็กโตและผู้ใหญ่สามารถพูดคำศัพท์

และประโยคได้มากกว่า

พัชรพิมล บุญธรมย์ (2538, น.81) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การรับข้อมูลทางภาษา ทางด้านการฟังเช่นเดียวกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยการรับข้อมูลทางภาษาด้วยการฟังนั้น มีการเรียนรู้ทักษะการฟังอย่างรวดเร็ว และมีพัฒนาการด้านการพูดที่ดีขึ้นเช่นกัน

จากผลของงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบ TPR กับการสอนแบบอื่นแล้วจะพบว่า เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งวิธีการสอนนี้เน้นผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่างๆ มากขึ้น โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ซึ่งได้ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนด้วยเช่นกัน และยังช่วยเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดออกเสียงคำศัพท์ ได้ตอบสนองทักกับครูและเพื่อนๆ นอกจากนี้ยังพบว่า วิธีการสามารถนำไปใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย เนื่องจากวิธีการนี้ไม่ได้เน้นเรื่องของไวยากรณ์ แต่เน้นเรื่องของภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนเป็นอิสระ และเน้นการโต้ตอบการกระทำหรือท่าทาง ซึ่งกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกนั้นจะเน้นความสนุกสนาน ลดความเครียดของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยการออกเสียงของคำศัพท์ และไม่รู้สึกรอคัดกับการเรียนการสอนของครูอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 แบบแผนการทดลอง
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน Pretest-Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลอง (Pretest-Posttest Design)

สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

ที่มา: Rogers (1972)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง อธิบายได้ดังนี้

X แทน การจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test)

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post-Test)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง The place we go ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน เวลา 8 ชั่วโมง

3.3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ (แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง จำนวน 20 ข้อ และ แบบทดสอบวัดทักษะการพูด 20 ข้อ)

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง The places we go ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน เวลา 8 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.4.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคลองปรางค์

3.4.1.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จากรูปแบบการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

3.4.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) รายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง The places we go ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน ได้แก่

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Asking about places
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Preposition of places
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Giving direction
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Asking and giving direction

3.4.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไข

3.4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และพิจารณาตรวจสอบแผนการเรียนรู้ในเรื่องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยมีกำหนดเกณฑ์การแปลค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

- +1 หมายถึง สอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) ที่ได้จากการประเมินแผนการจัดการจัดการเรียนรู้โดยแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1

3.4.1.6 นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จากผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสม วิเคราะห์คะแนนการประเมินระดับความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.70-71) จากนั้นดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ก่อนนำไปทดลองใช้

3.4.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

3.4.2 การสร้างแบบวัดทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง The places we go ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.4.2.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูด และเอกสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ

3.4.2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ขอบเขตเนื้อหาวิชา เพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

3.4.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดให้ครอบคลุม สอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัด เป็นแบบให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ด้านทักษะการฟัง และทักษะการพูด

3.4.2.5 นำเสนอแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ โดยผลการประเมินและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ มีค่า IOC อยู่ในระดับ 1.00

3.4.2.6 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (KR 20) โดยค่าความจำแนกง่ายอยู่ระหว่าง 0.02-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (KR 20) เท่ากับ 0.92

3.4.2.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดลองและเก็บข้อมูลด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับกลุ่มตัวอย่างโดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.5.1 ขั้นตอนการทดลอง

3.5.1.1 ติดต่อขอจัดทำหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.5.1.2 นำหนังสือราชการไปติดต่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1.3 จัดการทดลองโดยใช้วิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

3.5.1.4 ผู้วิจัยได้อธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและบทบาทของผู้วิจัย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและเตรียมความพร้อมของตนเองในการวิจัยครั้งนี้

3.5.1.5 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยทดสอบก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ

3.5.2 ขั้นตอนการทดลอง

3.5.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเอง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

3.5.2.2 หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดที่กำหนดไว้ ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน

3.5.2.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบวัดทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

3.5.3 ขั้นตอนหลังการทดลอง

ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากแบบวัดทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้ หลังการจัดการเรียนรู้ มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและสรุปผลการทดลอง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

3.6.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.6.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.6.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.6.1.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) ซึ่งการประเมินความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาได้มีการพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α)	การแปลความหมายระดับความเชื่อมั่น
มากกว่า 0.9	หมายถึง ดีมาก
มากกว่า 0.8	หมายถึง ดี
มากกว่า 0.7	หมายถึง พอใช้
มากกว่า 0.6	หมายถึง ค่อนข้างพอใช้
มากกว่า 0.5	หมายถึง ต่ำ
น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 0.5	หมายถึง ไม่สามารถรับได้

3.6.2 สถิติพื้นฐานของแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

3.6.2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{x})

3.6.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.6.3.1 การศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองมาทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test (t-test for Independent Samples) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.6.3.2 การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองมาทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test (t-test for Independent Samples) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.7.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีสูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น.221)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.1.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.99)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \sum s_i^2 \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	s_i^2	แทน	ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3.7.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.7.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, น.73)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, น.79)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	X	แทน	ค่าของข้อมูลแต่ละตัว
	$\sum fX$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.7.3.1 เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้ โดยการสอนแบบTPR และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่า t-test (t-test for Independent Samples) มีสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, น.101)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติใช้ในการเปรียบเทียบค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
- \bar{x}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- \bar{x}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
- n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
- S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และเพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์
- 4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบความแตกต่างและค่าน่าสนใจ (t-test)
n	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย โดยจำแนกการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.2.1 การศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
- 4.2.2 การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ T-Test for Independent Samples ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	10.30	2.200	26.422*	0.000
หลังเรียน	30	16.37	2.266		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการศึกษาทักษะการฟัง ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) พบว่านักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.200 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.37 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.266 เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ T-Test for Independent Samples พบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งค่า t อยู่ที่ระดับ 26.422 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ T-Test for Independent Samples ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	9.83	2.335	25.009*	0.000
หลังเรียน	30	15.50	2.177		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.83 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานเท่ากับ 2.335 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.50 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.177 เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ T-Test for Independent Samples พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งค่า t อยู่ที่ระดับ 25.009 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) 2) เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองปรางค์หลัก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง The places we go ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน 2) แบบวัดทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาทักษะการฟัง ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) พบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.200 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.37 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.266 เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ T-Test for Independent Samples พบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งค่า t อยู่ที่ระดับ 26.422 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.83 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.335 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.50 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.177 เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ T-Test for Independent Samples พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งค่า t อยู่ที่ระดับ 25.009 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 การอภิปรายผล

ผลการศึกษา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในการที่จะพัฒนาแต่ละทักษะ และช่วยทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ทางบวกในแต่ละขั้นได้ดีมาก (สุดา ชาตรีนันท์, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา หอมชาติ (2562) เรื่อง ผลการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติ และผลการศึกษาของ วีรวรรณ ราช (2561) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยที่พบว่า ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทิพย์วลี สุขปาน (2560) เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลทดสอบทักษะการฟังและทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ รุ่งนภา เทศนา (2550) (อ้างถึงใน นิตยา หอมชาติ, 2562) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) การจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการพัฒนานักเรียนให้เกิดผลดีในด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

2) วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกทั้งท่าทางและคำพูด มีทักษะการฟังที่ดี โดยการเลียนแบบจากตัวแบบ คือ ครูผู้สอน ดังนั้นครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน โดยทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดในตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก

5.3.2 ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยผลการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย เพราะระดับความสามารถของแต่ละวัยมีการเรียนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์เหมาะสมกับช่วงวัย เพื่อศึกษาว่าเมื่อใช้รูปแบบการสอนข้างต้น ซึ่งผู้เรียนมีความแตกต่างกันจะส่งผลต่อความสนใจในการจัดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหรือไม่

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].
- _____. (2560). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].
- กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กศยา แสงเดช. (2548). **ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ: แม็ค.
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี. (2557). **สบายๆ เมื่อจับไม้ค้พูดภาษาอังกฤษ** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ชัยยา เปรมภักดิ์. (2557). **การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานและการสอนตามคู่มือครู.** (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ทิพวลี สุขปาน. (2560). **การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.** (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี).
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2549). ใน **เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506714 การสอนภาษาอังกฤษ. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา หอมชาลี. (2562). **ผลการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.** (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- บัญญัติ อึ้งสกุล. (กรกฎาคม 2545). **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะและ การปฏิบัติ.** วารสารวิชาการ, 5(7).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พัชรพิมล บุญรัมย์. (2558). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดย การใช้วิธีสอนตามแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พัฒน์ น้อยแสงศรี. (2559). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภัทราวดี ปันติ. (2558). ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ยุพเยาว์ เมืองหมุด. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา แรกเข้าระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาวาสุกรี (รายงานการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาวาสุกรี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุ่งนภา เทศนา. (2550). การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี).
- รุ่งพนอ รักอยู่. (2559). ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรวรรณ ศรียาภัย, กรรณิการ์ รักษา และ คณินิจ ศิลรักษ์. (2553). ความต้องการคุณลักษณะบัณฑิตทางภาษาและการสื่อสารของสถานประกอบการ. วารสารช่อพะยอม, 21, 36–50.
- วีรวรรณ ราช. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- ศศิธร พรหมอินทร์. (2558). การเปรียบเทียบแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองตุ จังหวัดอุดรธานี ที่ได้รับการสอนภาษาโดยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมาย (Communicative Approach). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ศิริวรรณ มาลัย. (2559). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – การพูดและความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครู (สาขาการมัธยมศึกษา). [เอกสารอัดสำเนา]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

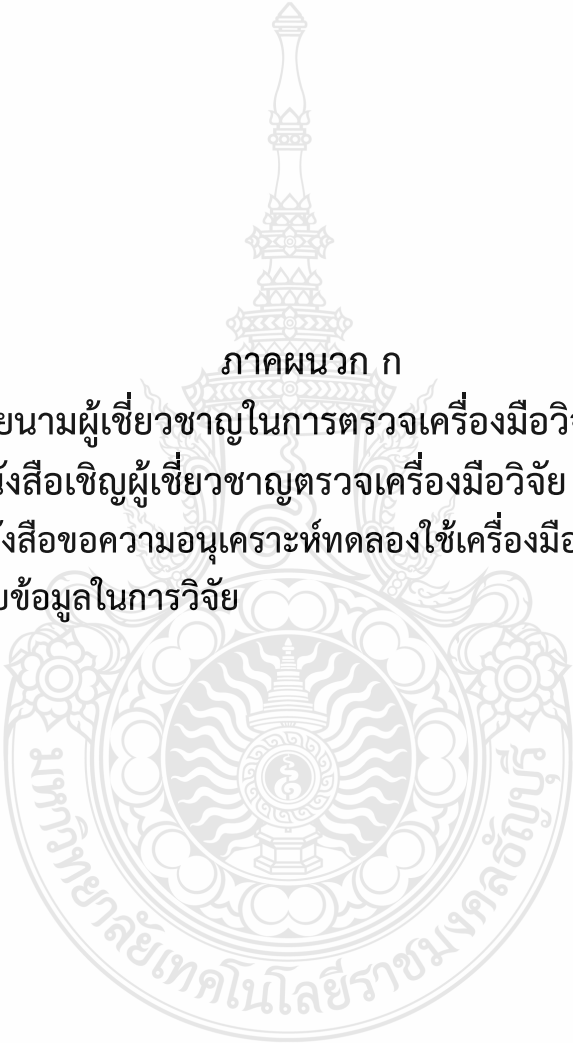
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กทม. สนิธ: ประสานการพิมพ์.
- สิริลักษณ์ เพ็ญกาญจน์. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการรู้ความหมาย คำศัพท์และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยมี เกมประกอบและไม่มีเกมประกอบ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สุดา ชาตรีนันท์. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความอดทนในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ Total Physical Response ที่มีกิจกรรมเสริมและสอนตามคู่มือครู. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. (2559). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังควันกุล. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคนอื่นๆ. (2554). เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: หน้าต่าง สู่โลกกว้าง.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อันธิกา ศรีชะตา. (2549). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- Asher, J. (1979). *Learning Another Language Through Actions – the complete teacher’s guidebook* (2nd ed.). Los Gatos, CA: Sky Oaks Productions.
- Asher, Kusudo Anne Jo and Totre do la Rita. (1974). Learning A Second Language Through Commands. The Second Field Test. *The Modern Language Journal*.
- Asher, J. J. (1982). *Learning another Language Through Action*. California: Sky Oaks Production.
- Burn, A., & Joyce, H.S. (2005). *Teachers ‘voices 8 : Explicitly Supporting Reading and Writing in the classroom*. Sydney, Australia: Macquarie University.
- Cohen, D. A. (1994). *Assessing Language Ability in the Classroom*. Boston: Heinle & Heinle.
- Finocchiaro, Mary & Christopher Brumfit. (1983). *The functional-notional approach*. Oxford: Oxford University Press.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Habbard. (1983). Bridging the Gap Between Chaos and Coherence in ESL Composition.
Journal Articles: CATESOL occasional.
- Khanji Rajai Rashead. (1983, December). **Two Innovation Methods in Foreign language Teaching : Their Effects on the Acquisition of Interactive Skills.**
(Desertation Abstract International. 44(6) : 1777-A).
- Krashen, Stephan D., and Terrell, Tracy D. (1983). **The Natural Approach : Language Acquisition in the classroom.** Oxford: Pergamon Press.
- Larsen-Freeman, D. (2000). **Techniques and Principles in Language Teaching** (2nd ed.). Hong Kong: Oxford University Press.
- Nunan, D. (1991). **Language Teaching Methodology.** Great Britain: Prentice Hall International.
- Richard, Jack & Rodgers. (2001). **Approaches and Methods in Language Teaching.** Cambridge: University Press. individualistic learning. Needham Heights, MA: Prentice-Hall.
- Rogers, J. S. (1972). **Measures of Genetic Similarity and Genetic Distance.** In: Studies in Genetics VII, University of Texas Publication 7213, Austin, 145-153.
- Swaffa, J., and Woodruff M. (1978). Language for Comprehension : Focus on Reading.
Modern Language Journal, 62(1), 27-32.
- Underwood, Mary. (2014). **Teaching Listening.** London, England: Longman group.
- Vale, D. with Fuentuen, A. (1996). **Teaching Children English.** Cambridge University Press.
- Widdowson, H. (1983). **Teaching Language as Communication.** Oxford: Oxford University Press.
- _____. (2016). **Teaching Language as Communication.** Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยและเก็บข้อมูลในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล
ตำแหน่ง: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัด: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. ดร.อมรศรี แสงส่องฟ้า
ตำแหน่ง: ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัด: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เขต 1
3. ดร.วันเพ็ญ สังข์สุวรรณ
ตำแหน่ง: ผู้อำนวยการโรงเรียน
สังกัด: โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/ ๐๑๖๓.๑

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล

เนื่องด้วย นางสาวเอื้องฟ้า สุจารี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและกรรพุดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ดร.พรภิรมย์ หลงทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวเอื้องฟ้า สุจารี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาการศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๒๔๙ ๓๒๐๐๓
โทรสาร ๐๒ ๕๒๔๙ ๓๒๐๐๓

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๑๙๒

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.อมรศรี แสงส่องฟ้า

เนื่องด้วย นางสาวเอื้องฟ้า สุจาวี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี ดร.พรภิรมย์ หลงทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวเอื้องฟ้า สุจาวี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณนที นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาการศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๖๔ ๓๒๐๗
โทรสาร ๐๒ ๕๖๗ ๓๒๐๗

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/ ๐๑๖๒.๒

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๓๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วันเพ็ญ สังข์สุวรรณ

เนื่องด้วย นางสาวเอื้องฟ้า สุจจารี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ดร.พรภิรมย์ หลงทวีพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวเอื้องฟ้า สุจจารี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาการศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๗
โทรสาร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๗

ที่ อว ๐๖๔๔.๐๒/ ๐๙๖๒ - ๓

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๕ หมู่ ๓ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล และทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองปึกหลัก

เนื่องด้วย นางสาวเอื้องฟ้า สุขจรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โครงการ.พรภิรมย์ หลงทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

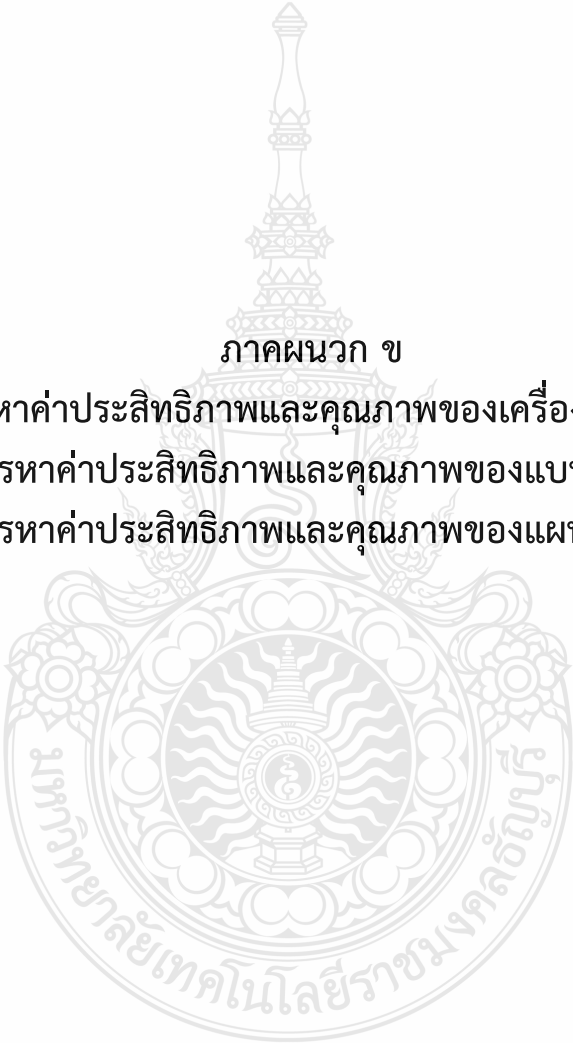
ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวเอื้องฟ้า สุขจรี นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย ณ โรงเรียนคลองปึกหลักกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๒๑ คน ในระหว่างวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ – วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาการศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๙๕๓ ๓๒๐๗
โทรสาร ๐๒ ๕๙๕๓ ๓๒๐๗

ภาคผนวก ข

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

- การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแบบทดสอบ

- การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแบบทดสอบ
ผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
 เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

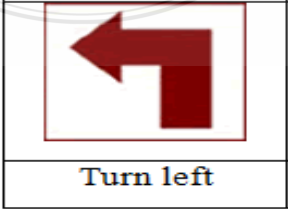
ระดับการประเมิน

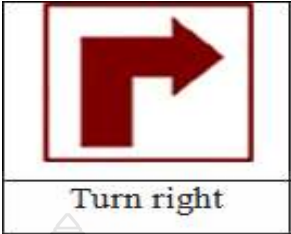
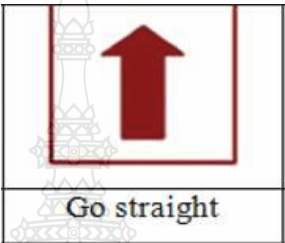
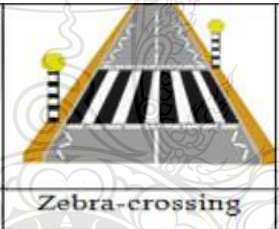

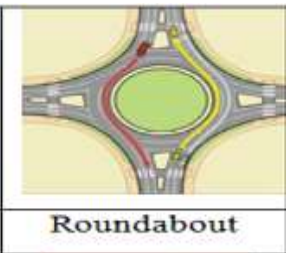
- +1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าเนื้อหาคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าเนื้อหาคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าเนื้อหาคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
ตอนที่ 1 การฟัง (แบบอัตนัย)					
ข้อที่ 1.1 ให้นักเรียนฟังคำสั่ง ต่อไปนี่คำละ 2 ครั้ง แล้ว แสดงท่าทางให้ถูกต้อง (TPR-B)	1. Turn left and go straight.	+1	+1	+1	1
	2. Go straight and turn right.	-1	+1	+1	1
	3. Go straight, turn left and cross the street.	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 1.2 ให้นักเรียนฟัง ประโยคคำสั่งต่อไปนี้ ดูภาพ แล้วนำตัวเลขไปใส่ให้ตรงกับ รูปภาพ (TPR-P)	4. A room or building that Contains a collection of books. C. Library	+1	+1	+1	1
	5. A place where children go to be educated. G. School	+1	+1	+1	1

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความคำถาม	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
	<p>6. An area of land where children can play.</p> <p>A. Playground</p>	+1	+1	+1	1
	<p>7. A shop where medicines and drugs are prepared and sold.</p> <p>F. Pharmacy</p>	+1	+1	+1	1
1.3 ให้นักเรียนฟังประโยคต่อไปนี้นำตัวเลขไปใส่ให้ตรงกับรูปภาพ (TPR-S)	<p>8. Pam is talking with her friend at home.</p> <p>D:.....</p> 	+1	+1	+1	1
	<p>9. Wendy cut her hand and had to go to hospital.</p> <p>F:.....</p> 	+1	+1	+1	1

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
	<p>10. Chris goes to wald at the park.</p> <p>A:.....</p> 	+1	+1	+1	1
	<p>11. Davin buys meat and fruits at the market.</p> <p>H:.....</p> 	+1	+1	+1	1
	<p>12. Mark goes to the bank to get some money out.</p> <p>F:.....</p> 	+1	+1	+1	1
	<p>13. My father is reading a book at the library.</p> <p>C:.....</p> 	+1	+1	+1	1

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
	14. Rita is look at the animals at the zoo. 	+1	+1	+1	1
	15. They serve delicious food at that restaurant. 	+1	+1	+1	1
	16. The people are seeing the movie at a cinema. 	+1	+1	+1	1
ตอนที่ 2 การพูด					
2.1 ให้นักเรียนดูรูปภาพต่อไปนี้นำแล้วพูดประโยคคำสั่งให้ถูกต้องตามรูปภาพ (TPR-P)	17. 	+1	+1	+1	1

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
	18. Turn right	+1	+1	+1	1
	19. Go straight	+1	+1	+1	1
	20. Zebra-crossing	+1	+1	+1	1
	21. Traffic lights	+1	+1	+1	1
	22. Roundabout	+1	+1	+1	1

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
2.2 ให้นักเรียนดูรูปภาพ ต่อไปนี้แล้วพูดประโยค ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตาม รูปภาพ (TPR-S) 	23. The seven eleven is <u>opposite</u> the market.	+1	+1	+1	1
	24. The hospital is <u>between</u> the market and the police station.	+1	+1	+1	1
	25. The movie theater is <u>in front of</u> the gas station.	+1	+1	+1	1
	26. The playground is <u>behind</u> the restaurant.	+1	+1	+1	1
	27. The gas station is <u>next to</u> the playground.	+1	+1	+1	1
	28. The police station is <u>opposite</u> the movie theater.	+1	+1	+1	1
	29. The playground is <u>between</u> the school and the gas station.	+1	+1	+1	1
	30. The restaurant is <u>opposite</u> the hospital.	+1	+1	+1	1
	31. The hospital is <u>next to</u> the police station.	+1	+1	+1	1
	32. The school is <u>behind</u> the seven eleven.	+1	+1	+1	1
2.3 ให้นักเรียนดูแผนที่รูปภาพ ต่อไปนี้แล้วพูดประโยค ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตาม รูปภาพ (TPR-S) 	33. How do I get to the bank ? -Go straight on along Main Road Turn left at West Street Then, turn right at Station Road. It's next to the bookshop.	+1	+1	+1	1

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
	34. How do I get to the school ? -Go straight on along Main Road Go past the bakery and the toy shop It's on your right, opposite the red house.	-1	+1	+1	1
	35. How do I get to the pet shop ? -Go straight on along Main Road Turn left at Middle Road Then, turn right at Station Road It's next to the post office.	-1	+1	+1	1
	36. How do I get to the train station ? -Go straight on along Main Road. Turn left at West Street and go straight on It's at the end of the street.	-1	+1	+1	1
	37. How do I get to the museum ? -Go straight on along Main Road. It's next to the purple house.	+1	+1	+1	1
	38. How do I get to the toy shop ? -Go straight on along Main Road. It's between the bakery and school.	-1	+1	+1	1

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
	<p>39. How do I get to the post office ?</p> <p>-Go straight on along Main Road Turn left at Middle Road Then, turn right at Station Road It's next to the pet shop.</p>	-1	+1	+1	1
	<p>40. How do I get to the book shop ?</p> <p>-Go straight on along Main Road Turn left at West Street Then, turn right at Station Road. It's next to the bank.</p>	-1	+1	+1	1

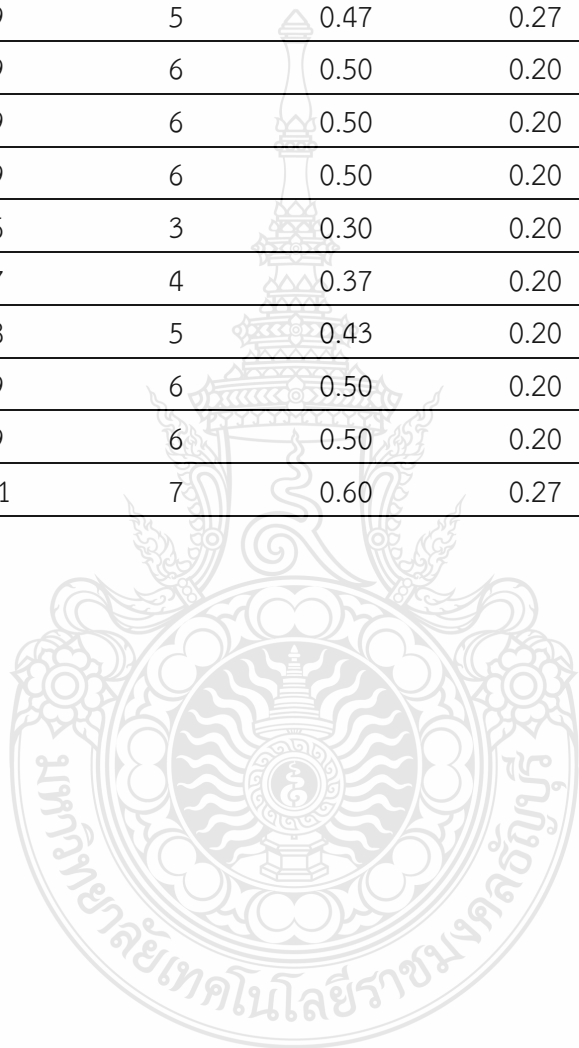

ผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

x	H	L	p	r	ระดับคุณภาพ
Q1	11	7	0.60	0.27	เหมาะสม
Q2	10	6	0.53	0.27	เหมาะสม
Q3	12	6	0.60	0.40	เหมาะสม
Q4	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q5	11	7	0.60	0.27	เหมาะสม
Q6	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q7	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q8	10	6	0.53	0.20	เหมาะสม
Q9	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q10	8	5	0.43	0.20	เหมาะสม
Q11	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q12	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q13	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q14	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q15	10	5	0.50	0.33	เหมาะสม
Q16	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q17	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q18	10	5	0.50	0.33	เหมาะสม
Q19	8	5	0.43	0.20	เหมาะสม
Q20	7	3	0.33	0.27	เหมาะสม
Q21	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q22	11	8	0.63	0.20	เหมาะสม
Q23	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q24	10	7	0.57	0.20	เหมาะสม
Q25	10	6	0.53	0.20	เหมาะสม

x	H	L	p	r	ระดับคุณภาพ
Q26	9	4	0.43	0.33	เหมาะสม
Q27	8	5	0.43	0.20	เหมาะสม
Q28	9	5	0.47	0.27	เหมาะสม
Q29	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q30	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q31	9	5	0.47	0.27	เหมาะสม
Q32	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q33	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q34	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q35	6	3	0.30	0.20	เหมาะสม
Q36	7	4	0.37	0.20	เหมาะสม
Q37	8	5	0.43	0.20	เหมาะสม
Q38	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q39	9	6	0.50	0.20	เหมาะสม
Q40	11	7	0.60	0.27	เหมาะสม

ผลการประเมินทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน		ทดสอบหลังเรียน	
	ทักษะการฟัง	ทักษะการพูด	ทักษะการฟัง	ทักษะการพูด
1	12	10	17	17
2	10	9	17	15
3	14	10	18	16
4	9	8	15	14
5	13	12	20	18
6	12	10	20	17
7	10	8	18	15
8	8	6	15	12
9	13	13	17	16
10	14	13	20	20
11	9	8	14	15
12	10	12	16	17
13	8	7	13	14
14	12	14	20	20
15	9	7	16	15
16	10	13	17	18
17	15	14	20	18
18	10	9	14	15
19	7	8	14	13
20	8	9	15	14
21	8	7	12	13
22	7	8	13	15
23	9	8	15	11
24	12	13	18	18
25	10	9	17	15
26	11	10	16	15
27	10	9	15	14
28	12	13	18	17
29	7	9	15	13
30	10	9	16	15

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ผลการประเมินคุณภาพ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
 วิชาภาษาอังกฤษ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about places

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน

- +1 สอดคล้อง
- 0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
- 1 ไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการ	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
ด้านองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้					
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	1
2	ความสอดคล้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้/สาระสำคัญ/ สาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด	+1	+1	+1	1
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1
5	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้/ ทักษะ/ กระบวนการ และจิตพิสัย	+1	+1	+1	1
6	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนและสามารถวัดได้	+1	+1	+1	1
สาระการเรียนรู้					
7	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
8	กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	1
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และจิตพิสัย	+1	+1	+1	1

ข้อที่	รายการ	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
10	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
12	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1
13	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
สื่อและวัสดุอุปกรณ์					
14	วัสดุอุปกรณ์ และสื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
15	นักเรียนได้ใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1
การวัดและการประเมินผล					
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
17	เครื่องมือวัดผล มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
18	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
19	มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
วิชาภาษาอังกฤษ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
(TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Preposition of places

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน

- +1 สอดคล้อง
- 0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
- 1 ไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการ	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
ด้านองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้					
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	1
2	ความสอดคล้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้/สาระสำคัญ/ สาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด	+1	+1	+1	1
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1
5	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้/ ทักษะ/ กระบวนการ และจิตพิสัย	+1	+1	+1	1
6	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนและสามารถวัดได้	+1	+1	+1	1
สาระการเรียนรู้					
7	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
8	กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	1
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และจิตพิสัย	+1	+1	+1	1

ข้อที่	รายการ	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
10	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
12	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1
13	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
สื่อและวัสดุอุปกรณ์					
14	วัสดุอุปกรณ์ และสื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
15	นักเรียนได้ใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1
การวัดและการประเมินผล					
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
17	เครื่องมือวัดผล มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
18	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
19	มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

การประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
วิชาภาษาอังกฤษ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
(TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Giving direction

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน

- +1 สอดคล้อง
- 0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
- 1 ไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการ	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
ด้านองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้					
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	1
2	ความสอดคล้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้/สาระสำคัญ/ สาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด	+1	+1	+1	1
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1
5	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้/ ทักษะ/ กระบวนการ และจิตพิสัย	+1	+1	+1	1
6	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนและสามารถวัดได้	+1	+1	+1	1
สาระการเรียนรู้					
7	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
8	กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	1
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และจิตพิสัย	+1	+1	+1	1

ข้อที่	รายการ	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
10	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
12	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1
13	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
สื่อและวัสดุอุปกรณ์					
14	วัสดุอุปกรณ์ และสื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
15	นักเรียนได้ใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1
การวัดและการประเมินผล					
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
17	เครื่องมือวัดผล มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
18	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
19	มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

การประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
วิชาภาษาอังกฤษ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
(TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Asking and giving direction

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน

- +1 สอดคล้อง
- 0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
- 1 ไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการ	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
ด้านองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้					
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	1
2	ความสอดคล้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้/สาระสำคัญ/ สาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด	+1	+1	+1	1
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1
5	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้/ ทักษะ/ กระบวนการ และจิตพิสัย	+1	+1	+1	1
6	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนและสามารถวัดได้	+1	+1	+1	1
สาระการเรียนรู้					
7	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
8	กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	1
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และจิตพิสัย	+1	+1	+1	1

ข้อที่	รายการ	ผลการพิจารณา			IOC
		1	2	3	
10	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
12	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1
13	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	+1	+1	+1	1
สื่อและวัสดุอุปกรณ์					
14	วัสดุอุปกรณ์ และสื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
15	นักเรียนได้ใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1
การวัดและการประเมินผล					
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
17	เครื่องมือวัดผล มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
18	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
19	มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

ค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป จึงถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้

ภาคผนวก ค
แผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

แผนการจัดการเรียนโดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง The places we go

เวลา 8 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about places

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวเอื้องฟ้า สุจารี สอนวันที่ เดือน พ.ศ. ภาคเรียนที่

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.3 ป.6/3 พูดเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ และการใช้ Preposition of place and direction เพื่อใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เพื่อบอกสถานที่และทิศทาง ทำให้นักเรียนสามารถนำมาใช้พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับสถานที่ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถฟัง และพูด แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ได้ (P)
3. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (A)

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ : Places temple, school, post office, market, park, police station, restaurant, library, airport, gas station, church, bank, house, cinema

โครงสร้างประโยค : A place where you pay to stay when you are on holiday or travelling.

A place where people go to buy and sell things.

A room or building that collection of books.

An organization which keeps money safely for it customers.

A place where people go to pray and worship Buddhist

An open area in a town, often with grass or trees.

A place where air-craft can land and take off.

A building that is made for people to live in.

A place where you go to see a film.

A place where children go to be educated.

The local office of the police in a town.

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนบทเรียน

1. ครูแจ้งให้นักเรียนเตรียมตัวเข้าสู่การเรียนรูปแบบออนไลน์ผ่าน Application Line
2. ครูเริ่มการแพร่ภาพในรูปแบบกลุ่มผ่าน Application Line
3. ครูอธิบายรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และการส่งงานให้นักเรียนฟังผ่าน Application Line
4. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน 10 นาที

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ Places : temple, school, post office, market, park, police station, restaurant, library, airport, gas station, church, bank, house, cinema โดยเปิดบัตรคำบนแอปพาวเวอร์พ้อยการสอน แล้วชี้ไปที่รูปภาพพร้อมๆ กับออกเสียงคำศัพท์

2. ครูถามนักเรียนว่ารู้จักผู้คนที่ทำงานหรือความหมายแต่ละสถานที่ต่างๆ หรือไม่ จากนั้นครูบอกความหมายของสถานที่แต่ละส่วนว่ามีความสำคัญอย่างไรเป็นภาษาอังกฤษซ้ำๆ แล้วให้นักเรียนพูดตาม เช่น

A place where you pay to stay when you are on holiday or travelling. A place where people go to buy and sell things. A room or building that collection of books. ให้นักเรียนชี้ไปที่รูปภาพแล้วตอบว่าความหมายคือสถานที่อะไร ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนครบทุกคำ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. ครูออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ Places : temple, school, post office, market, park, police station, restaurant, library, airport, gas station, church, bank, house, cinema โดยครูเน้นย้ำการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักของการออกเสียงของเจ้าของภาษา ครูสังเกตว่านักเรียนคนใดสามารถพูดได้ออกเสียงถูกต้อง ครูชมเชยตลอดเวลาที่นักเรียนปฏิบัติ หรือทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรม และให้คำแนะนำแก้ไขถ้านักเรียนพูดผิดและฟังไม่เข้าใจ

ขั้นประเมินผล

1. ครูให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง Places in my town ให้นักเรียนตั้งใจฟัง ครูจะเปิด CD/track ผ่านทาง Application Line โดยให้นักเรียนเติมตัวเลขประโยคให้ตรงกับรูปภาพที่นักเรียนได้ยิน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้ เรื่อง Asking about places
3. ใบงาน เรื่อง Asking about places
4. Application Line
5. สมาร์ทโฟน
6. โน้ตบุ๊ก

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การผ่าน
1. นักเรียนสามารถบอก ความหมายของคำศัพท์และ ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ได้ (K)	การทำใบงาน	ใบงาน	นักเรียนต้องทำ แบบฝึกหัดได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถฟัง และพูด แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถานที่ต่างๆ ได้ (P)	ประเมินทักษะ	แบบวัดทักษะการฟัง	นักเรียนปฏิบัติได้ ถูกต้องร้อยละ 60 ขึ้นไป
3. นักเรียนตระหนักถึงความ สำคัญของการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษ (A)	สังเกตจากการ ทำงานของ นักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนต้องได้ระดับ คุณภาพ ตั้งแต่ดีขึ้นไป จึงถือว่าผ่าน

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

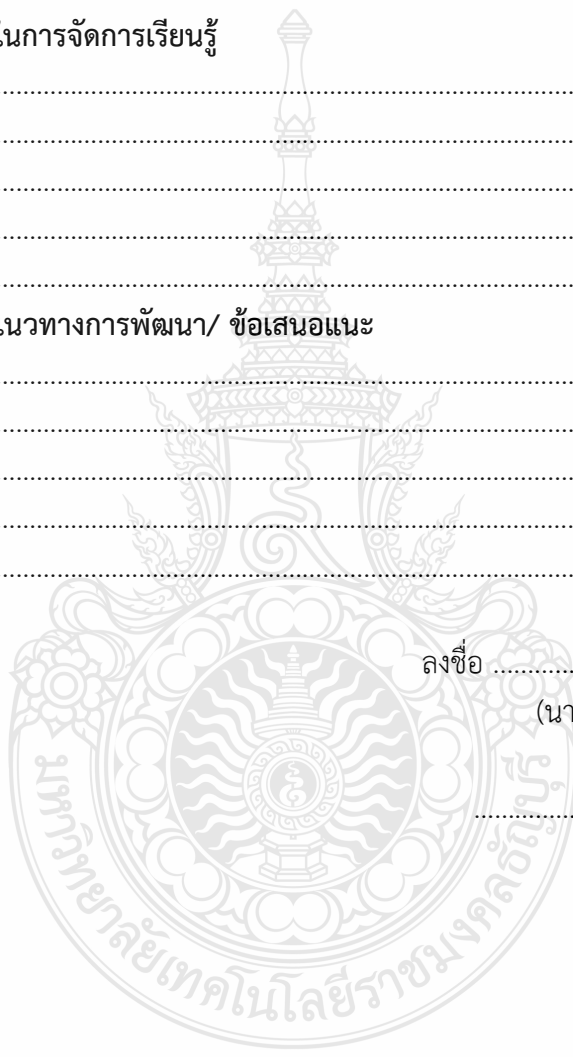
แนวทางแก้ไข/ แนวทางการพัฒนา/ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวเอื้องฟ้า สุจारी)

ครูผู้สอน

...../...../.....

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายธนนัยกร หาญประชุม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความคิดเห็นของหัวหน้าของรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุนันทา นาคจู)

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

แผนการจัดการเรียนโดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง The places we go

เวลา 8 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Preposition of places

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวเอื้องฟ้า สุจารี สอนวันที่ เดือน พ.ศ. ภาคเรียนที่

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.3 ป.6/3 พูดเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ และการใช้ Preposition of place and direction เพื่อใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เพื่อบอกสถานที่และทิศทาง ทำให้นักเรียนสามารถนำมาใช้พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกตำแหน่งของสถานที่ต่างๆได้อย่างถูกต้อง (K)
2. นักเรียนสามารถพูดบอกตำแหน่งของสถานที่ต่างๆ ตามที่กำหนดให้ได้ (P)
3. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (A)

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ : Preposition of places in, on, at, under, next to, near, behind, between, opposite, above, in front of, around, among, over, left, right, corner

โครงสร้างประโยค : Question : Where is สถานที่ ? Answer : It + Verb to be + preposition.

The hospital is _____ H road.

The toys shop is _____ the train station.

The school is _____ the park and the bank.

The bus stop is _____ the temple.

The shopping mall is _____ the cinema.

The _____ is between the swimming pool and the restaurant.

The bank is _____ of Main road and H road.

The church is next to the _____.

The post office is _____ the drug store and the hospital.

The fire station is _____ the coffee shool.

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนบทเรียน

1. ครูแจ้งให้นักเรียนเตรียมตัวเข้าสู่การเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ผ่าน Application Line
2. ครูเริ่มการแพร่ภาพในรูปแบบกลุ่มผ่าน Application Line
3. ครูทบทวนความรู้ที่นักเรียนเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาเรื่อง Asking about places
4. ครูถามกล่าวนำ เช่น นักเรียนรู้ไหมว่าโรงพยาบาลอยู่ตรงไหน? แล้วโรงพยาบาลอยู่ใกล้กับสถานที่สำคัญอะไรบ้าง?

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับPreposition of places in, on, at, under, next to, near, behind, between, opposite, above, in front of, around, among, over, left, right, corner โดยเปิดบัตรคำบนแอปพาวเวอร์พอยท์สอน แล้วชี้ไปที่รูปภาพพร้อม ๆ กับออกเสียงคำศัพท์

2. ครูอธิบายเกี่ยวกับ Prepositions of place (คำบุพบทเกี่ยวกับสถานที่) คำบุพบทเกี่ยวกับสถานที่ หมายถึง คำบุพบทที่บอกตำแหน่งแหล่งที่อยู่ว่าสิ่งนั้นๆ อยู่ที่ไหน คำบุพบทเกี่ยวกับสถานที่ที่นักเรียนพบเห็นบ่อยๆ และให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู เช่น behind = ข้างหลัง next to = ถัดไป, ติดกับ opposite = ตรงข้าม in front of = ข้างหน้า near = ใกล้ between = ระหว่าง

3. ครูสอนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการถาม-ตอบเกี่ยวกับสถานที่ ดังนี้ Where is the (ชื่อสถานที่ A)? It's (preposition of place) (ชื่อสถานที่ B).

ครูยกตัวอย่างประโยคพร้อมรูปภาพให้นักเรียนดู เช่น

A : Where is the hospital? โรงพยาบาลอยู่ที่ไหน

B : It's near the police station. อยู่ใกล้กับสถานีตำรวจ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. ครูให้นักเรียนจับคู่ และฝึกพูดประโยคตามรูปภาพ โดยครูเน้นย้ำการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักของการออกเสียงของเจ้าของภาษา ครูสังเกตว่านักเรียนคนใดสามารถพูดได้ออกเสียงถูกต้อง ครูชมเชยตลอดเวลาที่นักเรียนปฏิบัติ หรือทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรม และให้คำแนะนำแก่ใ้แก่นักเรียน พูดผิดและฟังไม่เข้าใจ เช่น The hospital is _____ H road. The toys shop is _____ the train station. The school is _____ the park and the bank. The bus stop is _____ the

temple. The shopping mall is _____ the cinema. The _____ is between the swimming pool and the restaurant. The bank is _____ of Main road and H road.

ขั้นประเมินผล

1. ครูให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง Preposition of places ให้นักเรียนตั้งใจฟัง ครูจะเปิด CD/track ผ่านทาง Application Line โดยให้นักเรียนเติมตัวเลขประโยคให้ตรงกับรูปภาพที่นักเรียนได้ยิน ครูให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง Preposition of places ให้นักเรียนดูรูปภาพ และเติมคำบุพบทเกี่ยวกับสถานที่ แล้วฝึกพูดประโยคสถานที่ต่างๆ ที่กำหนดให้ถูกต้อง เช่น The hospital is between the market and the police station. The movie theater is in front of the gas station. The playground is behind the restaurant. The gas station is next to the playground.

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้ เรื่อง Preposition of places
3. ใบงาน เรื่อง Preposition of places
4. Application Line
5. สมาร์ทโฟน
6. โน้ตบุ๊ก

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การผ่าน
1. นักเรียนสามารถบอกตำแหน่งของสถานที่ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง (K)	การทำใบงาน	ใบงาน	นักเรียนต้องทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถพูดบอกตำแหน่งของสถานที่ต่างๆ ตามที่กำหนดให้ได้ (P)	ประเมินทักษะการพูด	แบบวัดทักษะการพูด	นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง ร้อยละ 70 ขึ้นไป
3. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (A)	สังเกตจากการทำงานของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ตั้งแต่ดีขึ้นไป จึงถือว่าผ่าน

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ แนวทางการพัฒนา/ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวเอื้องฟ้า สุจारी)

ครูผู้สอน

...../...../.....

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายธนนัยกร หาญประชุม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความคิดเห็นของหัวหน้าของรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุนันทา นาคจู)

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

แผนการจัดการเรียนโดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง The places we go

เวลา 8 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Giving direction

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวเอื้องฟ้า สุจารี สอนวันที่ เดือน พ.ศ. ภาคเรียนที่

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.3 ป.6/3 พูดเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ เพื่อใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคเพื่อบอกสถานที่และทิศทาง ทำให้นักเรียนสามารถนำมาใช้พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายเกี่ยวกับการบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนดได้ (K)
2. นักเรียนสามารถพูดบทสนทนาถามตอบคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนดได้ (P)
3. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (A)

สาระการเรียนรู้

1. ความรู้

คำศัพท์ Go Straight, Turn Left, Turn Right, Go Through, Cross the Street, Go Two Blocks, Go to the Corner, Swimming Pool, School, Train Station, Park, Peter's House

โครงสร้างประโยค : Go Straight and turn left at the corner. Go two blocks and turn right.

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนบทเรียน

1. ครูแจ้งให้นักเรียนเตรียมตัวเข้าสู่การเรียนรูแบบออนไลน์ผ่าน Application Line
2. ครูเริ่มการแพร่ภาพในรูปแบบกลุ่มผ่าน Application Line
3. ครูทบทวนความรู้ คำศัพท์นักเรียนเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาเรื่อง Preposition of places.
4. ครูยกตัวอย่างถามนักเรียนรู้ไหมว่าโรงเรียนของเราอยู่ใกล้กับสถานที่อะไรบ้าง? แล้วเราเดินทางไปโรงเรียนได้อย่างไร?

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูสอนคำศัพท์ Go Straight, Turn Left, Turn Right, Go Through, Cross the Street, Go Two Blocks, Go to the Corner, Swimming Pool, School, Train Station, Park, Peter's House

โดยเปิดบัตรคำบนแอปพาวเวอร์พ้อยการสอน แล้วชี้ไปที่รูปภาพพร้อมๆ กับออกเสียงคำศัพท์

2. ครูอธิบายเกี่ยวกับ Giving direction (การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทาง) ให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู เช่น Go Straight, Turn Left, Turn Right, Go Through, Cross the Street, Go Two Blocks, Go to the Corner, Swimming Pool, School, Train Station, Park, Peter's House

3. ครูสอนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทาง ครูยกตัวอย่างประโยคร่วมรูปภาพ ให้นักเรียนดู เช่น go Straight and turn left at the corner. Go two blocks and turn right.

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. ครูให้นักเรียนจับคู่ และฝึกพูดประโยคตามรูปภาพ โดยครูเน้นย้ำการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักของการออกเสียงของเจ้าของภาษา ครูสังเกตว่านักเรียนคนใดสามารถพูดได้ออกเสียงถูกต้อง ครูชมเชยตลอดเวลาที่นักเรียนปฏิบัติ หรือทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรม และให้คำแนะนำแก้ไขถ้านักเรียนพูดผิดและฟังไม่เข้าใจ เช่น How do I get to the Pet shop ? Go straight on along Main Road Turn left at Middle Road Then, turn right at Station Road It's next to the post office. How do I get to the post office ? Go straight on along Main Road Turn left at Middle Road Then, turn right at Station Road It's next to the pet shop.

ขั้นประเมินผล

1. ครูให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง Giving direction แล้วให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วพูดประโยคคำสั่งให้ถูกต้องตามรูปภาพ เช่น Turn right / left at the corner/ Go straight / traffic light/ stop

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้ เรื่อง Asking direction
3. ใบงาน เรื่อง Asking direction
4. Application Line
5. สมาร์ทโฟน
6. โน้ตบุ๊ก

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การผ่าน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายเกี่ยวกับการบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนดได้ (K)	การทำใบงาน	ใบงาน	นักเรียนต้องทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถพูดบทสนทนาถามตอบคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนดได้ (P)	ประเมินทักษะการพูด	แบบวัดทักษะการพูด	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60
3. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (A)	สังเกตจากการทำงานของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ตั้งแต่ดีขึ้นไป จึงถือว่าผ่าน

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ แนวทางการพัฒนา/ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวเอื้องฟ้า สุจारी)

ครูผู้สอน

...../...../.....

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายธนนัยกร หาญประชุม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความคิดเห็นของหัวหน้าของรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุนันทา นาคจู)

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

แผนการจัดการเรียนโดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง The places we go

เวลา 8 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Asking and giving direction

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวเอื้องฟ้า สุจารี สอนวันที่ เดือน พ.ศ. ภาคเรียนที่

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.3 ป.6/3 พูดเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ เพื่อใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคเพื่อบอกสถานที่และทิศทาง ทำให้นักเรียนสามารถนำมาใช้พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายเกี่ยวกับการบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนดได้ (K)
2. นักเรียนสามารถพูดบทสนทนาถามตอบคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนดได้ (P)
3. นักเรียนสามารถพูดอธิบายเส้นทางหรือวิธีการเดินทางได้ถูกต้อง (P)
4. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (A)

สาระการเรียนรู้

1. ความรู้

คำศัพท์ Go Straight, Turn Left, Turn Right, Go Through, Cross the Street, Go Two Blocks, Go to the Corner, Swimming Pool, School, Train Station, Park, Peter's House

โครงสร้างประโยค

Asking the way

- Excuse me, where's the hotel?
- Excuse me, can you tell me the way to the library?
- Excuse me. How do I get to the bank from here?
- Which way is the museum?
- Do you know where the post office is?

Giving directions

- Turn right / left at the corner.
- Turn right / left into Rama Road.
- Take the first turning right / left.
- Go up this street and turn right / left.
- Drive down Highway.
- Go east / west / north / south on Highway Road.
- Walk along the road to the traffic light.

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำและทบทวนบทเรียน

1. ครูแจ้งให้นักเรียนเตรียมตัวเข้าสู่การเรียนรูปแบบออนไลน์ผ่าน Application Line
2. ครูเริ่มการแพร่ภาพในรูปแบบกลุ่มผ่าน Application Line
3. ครูทบทวนความรู้ คำศัพท์นักเรียนเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาเรื่อง Preposition of places.
4. ครูสอบถามนักเรียนเรื่องการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทาง

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูสอนคำศัพท์ Go straight, Turn left, Turn right, Go Through, Cross the Street, Go Two Blocks, Go to the Corner, Swimming Pool, School, Train Station, Park, Peter's House

โดยเปิดบัตรคำบนแอปพาวเวอร์พ้อยการสอน แล้วชี้ไปที่รูปภาพพร้อมๆ กับออกเสียงคำศัพท์

2. ครูอธิบายเกี่ยวกับ Asking and giving direction (การสอบถามเส้นทางและให้ข้อมูลเส้นทาง) ครูพูดยกตัวอย่างประโยคให้นักเรียนฟัง เช่น เส้นทางภายในโรงเรียน หรือเส้นทางที่นักเรียนพบเห็นบ่อยๆ
3. ครูสอนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการถาม-ตอบเกี่ยวกับสถานที่ ดังนี้

Asking the way

- Excuse me, where's the hotel?
- Excuse me, can you tell me the way to the library?
- Excuse me. How do I get to the bank from here?
- Which way is the museum?
- Do you know where the post office is?

Giving directions

- Turn right / left at the corner.
- Turn right / left into Rama Road.
- Take the first turning right / left.
- Go up this street and turn right / left.
- Drive down Highway.
- Go east / west / north / south on Highway Road.
- Walk along the road to the traffic light.

ขั้นตอนทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. ครูให้นักเรียนพูดบทสนทนาถามตอบคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนด เช่น How do I get to the School ? Go straight on along Main Road Go past the bakery and the toy shop. It's on your right, opposite the red house.

ขั้นประเมินผล

1. ครูให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง Asking and giving direction แล้วให้นักเรียนพูดอธิบายเส้นทางหรือวิธีการเดินทางประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามแผนที่รูปภาพ

2. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้ เรื่อง Asking direction
3. ใบงาน เรื่อง Asking direction
4. Application Line
5. สมาร์ทโฟน
6. โน้ตบุ๊ก

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การผ่าน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายเกี่ยวกับการถามเส้นทาง และบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนดได้ (K)	การทำใบงาน	ใบงาน	นักเรียนต้องทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถพูดบทสนทนาถามตอบคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกเส้นทางจากประโยคที่กำหนดได้ (P)	ประเมินทักษะการพูด	และแบบวัดทักษะการพูด	นักเรียนต้องทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
3. นักเรียนสามารถอธิบายเส้นทางหรือวิธีการเดินทางได้ถูกต้อง (P)	ประเมินทักษะการพูด	แบบวัดทักษะการพูด	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 60
4. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (A)	สังเกตจากการทำงานของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ตั้งแต่ดีขึ้นไป จึงถือว่าผ่าน

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ แนวทางการพัฒนา/ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวเอื้องฟ้า สุจारी)

ครูผู้สอน

...../...../.....

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายธนนัยกร หาญประชุม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความคิดเห็นของหัวหน้าของรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุนันทา นาคจู)

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวเอื้องฟ้า สุจารี
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2534
ที่อยู่ปัจจุบัน	244 ซอยเฉลิมพระเกียรติ ร.9 ซอย 30 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
การศึกษา	ปริญญาตรี ค.บ. (ครุศาสตรบัณฑิต) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปริญญาโท ศษ.ม. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประวัติการทำงาน	ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรุงเทพมหานคร ตำแหน่ง ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.1 โรงเรียนคลองปึกหลัก สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์	0828963369
อีเมล	auengfa_s@mail.rmutt.ac.th

